

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 151



Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

60. évfolyam

2017. május 15.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2017/C 151/01	Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i>	1
---------------	--	---

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2017/C 151/02	C-158/14 sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete (a Raad van State [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A, B, C, D kontra Minister van Buitenlandse Zaken (Előzetes döntéshozatal — Közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) — A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések — 2001/931/KKBP közös álláspont — 2002/475/IB kerethatározat — 2580/2001/EK rendelet — A 2. cikk (3) bekezdése — A „Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei” (LTTE) szervezetnek a terrorcselekményekben részt vevő személyek, csoportok és szervezetek listájára való felvétele — E felvétel érvényességére vonatkozó, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés — A nemzetközi humanitárius joggal való összhang — A „terrorcselekmény” fogalma — A fegyveres erők által fegyveres konfliktus idején elkövetett cselekmények)	2
2017/C 151/03	C-157/15. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete (a Hof van Cassatie [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding kontra G4S Secure Solutions NV (Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — Egyenlő bánásmód — Valláson vagy meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetés — Vállalkozás belső szabályzata, amely tiltja a munkavállalók számára a politikai, filozófiai vagy vallási jellegű, látható jeleknek a munkahelyen történő viselését — Közvetlen hátrányos megkülönböztetés — Hiány — Közvetett hátrányos megkülönböztetés — Iszlám fejkendő viselésének munkavállalóval szemben való megtiltása)	3

2017/C 151/04	C-162/15. P. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete – Evonik Degussa GmbH kontra Európai Bizottság (Fellebbezés — Verseny — EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk — 1/2003/EK rendelet — 30. cikk — A hidrogén-peroxid és a perborát európai piacon jogellenes kartellt megállapító bizottsági határozat — E határozat kibővített, nem bizalmas változatának közzététele — Bizonyos információk bizalmas kezelése iránti kérelem elutasítása — A meghallgatási tisztviselő megbízatása — 2011/695/EU határozat — 8. cikk — Bizalmas kezelés — Szolgáltatási titok védelme — EUMSZ 339. cikk — Az „üzleti titok vagy más bizalmas információ” fogalma — Engedékenységi iránti kérelemből származó információk — Bizalmas kezelés iránti kérelem elutasítása — Jogos bizalom)	4
2017/C 151/05	C-188/15. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete (a Cour de cassation [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH) kontra Micropole SA, korábban: Micropole Univers SA (Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — Egyenlő bánásmód — Valláson vagy meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetés — Valódi és meghatározó foglalkozási feltétel — Fogalom — Ügyfél azon kívánsága, hogy a szolgáltatásokat ne iszlám fejkendőt viselő munkavállaló teljesítse)	4
2017/C 151/06	C-323/15. P. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Polynt SpA kontra New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), Holland Királyság, Európai Bizottság (Fellebbezés — 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) — Az 57. cikk f) pontja — Engedélyezés — Különösen veszélyes anyagok — Nyilvántartás — Azonos mértékű aggodalom — Ciklohexán-1,2-dikarboxil-anhidrid, cisz-ciklohexán-1,2-dikarboxil-anhidrid és transz-ciklohexán-1,2-dikarboxil-anhidrid)	5
2017/C 151/07	C-324/15. P. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA kontra New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), Holland Királyság, Európai Bizottság (Fellebbezés — 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) — Az 57. cikk f) pontja — Engedélyezés — Különösen veszélyes anyagok — Nyilvántartás — Azonos mértékű aggodalom — Hexahidro-metilftálsav-anhidrid, hexahidro-4-metilftálsav-anhidrid, hexahidro-1-metilftálsav-anhidrid és hexahidro-3-metilftálsav-anhidrid)	6
2017/C 151/08	C-414/15. P. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede kontra Európai Bizottság, Belga Királyság, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Fellebbezés — Állami támogatások — Létező támogatások — Az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése — Szociálszakas-építő szövetkezetek részére bevezetett támogatási programok — 659/1999/EK rendelet — 17., 18. és 19. cikk — A létező támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségének a Bizottság általi értékelése — Megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat — A nemzeti hatóságok által az uniós jognak való megfelelés érdekében tett kötelezettségvállalások — Összeegyeztethetőséget megállapító határozat — A bírósági felülvizsgálat terjedelme — Joghatások)	6
2017/C 151/09	C-415/15. P. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl kontra Európai Bizottság, Belga Királyság, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Fellebbezés — Állami támogatások — Létező támogatások — Az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése — Szociálszakas-építő szövetkezetek részére bevezetett támogatási programok — 659/1999/EK rendelet — 17., 18. és 19. cikk — A létező támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségének a Bizottság általi értékelése — Megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat — A nemzeti hatóságok által az uniós jognak való megfelelés érdekében tett kötelezettségvállalások — Összeegyeztethetőséget megállapító határozat — A bírósági felülvizsgálat terjedelme — Joghatások)	7
2017/C 151/10	C-493/15. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2017. március 16-i ítélete (a Corte suprema di cassazione [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Agenzia delle Entrate kontra Marco Identi (Előzetes döntéshozatal — Adózás — Hozzáadottérték-adó — Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése — Hatodik irányelv — Állami támogatások — Fizetéseképtelenségi eljárás alatt álló természetes személy adósokra vonatkozó tartozáselengedésre irányuló eljárás (esdebitazione) — Héatarozás megfizetésére irányuló kötelezettség keletkezésének hiánya)	7

2017/C 151/11	C-528/15. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2017. március 15-i ítélete (a Nejvyšší správní soud [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie kontra Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor (Előzetes döntéshozatal — A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok — 604/2013/EU rendelet („Dublin III”) — A 28. cikk (2) bekezdése — Átadási célú őrizet — A 2. cikk n) pontja — Szökés komoly veszélye — Tárgyilagok kritériumok — A jogszabályi fogalommeghatározás hiánya)	8
2017/C 151/12	C-536/15. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2017. március 15-i ítélete (a College van Beroep voor het bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV kontra Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Előzetes döntéshozatal — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — 2002/22/EK irányelv — A 25. cikk (2) bekezdése — Tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása — 2002/58/EK irányelv — 12. cikk — Előfizetői névjegyzékek — Az előfizetők személyes adatainak a nyilvános tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása céljából történő rendelkezésre bocsátása — Az előfizető hozzájárulása — Megkülönböztetés azon tagállam szerint, amelyben a nyilvános tudakozószolgálatok és telefonkönyv szolgáltatását nyújtják — A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)	9
2017/C 151/13	C-563/15. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2017. március 15-i ítélete – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság (Tagállami kötelezettségzegés — Környezetvédelem — 2008/98/EK irányelv — 13. és 15. cikk — Hulladékgazdálkodás — Az emberi egészség és a környezet védelme — Felelősség — Hulladéklerakók)	9
2017/C 151/14	C-3/16. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete (a Hof van beroep te Brussel [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lucio Cesare Aquino kontra Belgische Staat (Előzetes döntéshozatal — Unió jog — Magánszemélyek számára biztosított jogok — Bíróság általi megsértés — Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bírósághoz való fordulás — Végző fokon eljáró nemzeti bíróság)	10
2017/C 151/15	C-47/16. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2017. március 16-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Valsts ieņēmumu dienests kontra „Veloserviss” SIA (Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Közösségi Vámkódex — A 220. cikk (2) bekezdésének b) pontja — Behozatali vámok utólagos beszedése — Jogos bizalom — Alkalmazási feltételek — A vámhatóságok hibája — Az importőr jóhiszemű eljárásra és a FORM „A” származási bizonyítvány kibocsátási körülményeinek vizsgálatára vonatkozó kötelezettsége — Bizonyítékok — Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) jelentése)	11
2017/C 151/16	C-138/16. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. március 16-i ítélete (a Handelsgericht Wien [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) kontra Zürs.net Betriebs GmbH (Előzetes döntéshozatal — Szellemi tulajdon — Szerzői és szomszédos jogok az információs társadalomban — 2001/29/EK irányelv — A művek nyilvánosságához közvetítésének joga — A 3. cikk (1) bekezdése — Kivételek és korlátozások — Az 5. cikk (3) bekezdésének o) pontja — Televíziós műsorok helyi kábelhálózaton keresztüli közvetítése — A legfeljebb 500 előfizetett felhasználó számára hozzáférést biztosító berendezésekre, valamint a közcélú műsorszolgáltatás műsorainak nemzeti területen való továbbközvetítésére vonatkozó kivételekről rendelkező nemzeti szabályozás)	12
2017/C 151/17	C-211/16. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2017. március 16-i ítélete (Commissione Tributaria Provinciale di Torino [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bimotor SpA kontra Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino (Előzetes döntéshozatal — Hozzáadottértékadó — Az adósemlegesség elve — Az adókülönbözet vagy –túlfizetés kompenzációjának vagy viszatérítésének összegét korlátozó fix felső határértéket előíró nemzeti szabályozás)	13

2017/C 151/18	C-253/16. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2017. március 15-i ítélete (a cour d'appel de Bruxelles [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – FlibTravel International SA, Léonard Travel International SA kontra AAL Renting SA és társai (Előzetes döntéshozatal — EUMSZ 96. cikk — Alkalmazhatóság — Nemzeti szabályozás, amely tiltja a taxiszo­l­gá­l­ta­tást nyújtók számára az egyéni helyek rendelkezésre bocsátását — Nemzeti szabályozás, amely tiltja a taxiszo­l­gá­l­ta­tást nyújtók számára az úti cél előre történő meghatározását — Nemzeti szabályozás, amely tiltja a taxiszo­l­gá­l­ta­tást nyújtók számára az utasok leszólítását)	13
2017/C 151/19	C-615/16. sz. ügy: A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2016 november 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Giovanna Judith Kerr kontra Fazenda Pública	14
2017/C 151/20	C-26/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (ötödik tanács) T-579/14. sz., Birkenstock Sales GmbH kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2016. november 9-én hozott ítélete ellen a Birkenstock Sales GmbH által 2017. január 19-én benyújtott fellebbezés	14
2017/C 151/21	C-32/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) a T-268/15. és T-272/15. sz., Apcoa Parking Holdings GmbH kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) egyesített ügyekben 2016. november 8-án hozott végzése ellen az Apcoa Parking Holdings GmbH által 2017. január 23-án benyújtott fellebbezés	15
2017/C 151/22	C-74/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Düsseldorf (Németország) által 2017. február 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jonathan Heintges kontra Germanwings GmbH	17
2017/C 151/23	C-75/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (hatodik tanács) T-217/15. sz., Fiesta Hotels & Resorts kontra EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa) ügyben 2016. november 30-án hozott ítélete ellen a Fiesta Hotels & Resorts, S. L. által 2017. február 9-én benyújtott fellebbezés . . .	17
2017/C 151/24	C-76/17. sz. ügy: Az Înalta Curte de Casație și Justiție (Románia) által 2017. február 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu kontra Ministerul Economici, Ministerul Enegiei, Ministerul Finanțelor Publice	19
2017/C 151/25	C-94/17. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2017. február 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rafael Ramón Escobedo Cortés kontra Banco de Sabadell S.A.	19
2017/C 151/26	C-96/17. sz. ügy: A Juzgado de lo Social de Terrassa (Spanyolország) által 2017. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gardenia Vernaza Ayovi kontra Consorci Sanitari de Terrassa	20
2017/C 151/27	C-102/17. sz. ügy: A Tribunal de Contas (Portugália) által 2017 február 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Secretaria Regional de Saúde dos Açores kontra Ministério Público . .	21
2017/C 151/28	C-121/17. sz. ügy: A High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2017. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) (kereskedelmi neve: Mylan) kontra Gilead Sciences Inc. .	21
2017/C 151/29	C-122/17. sz. ügy: A Court of Appeal (Írország) által 2017. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – David Smith kontra Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General	22
2017/C 151/30	C-127/17. sz. ügy: 2017. március 10-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság	22
2017/C 151/31	C-128/17. sz. ügy: 2017. március 10-én benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa	24

2017/C 151/32	C-138/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-577/14. sz., Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ügyben 2017. január 10-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Unió által 2017. március 17-én benyújtott fellebbezés .	25
2017/C 151/33	C-146/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-577/14. sz., Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ügyben 2017. január 10-én hozott ítélete ellen a Gascogne Sack Deutschland GmbH és a Gascogne S.A. által 2017. március 22-én benyújtott fellebbezés	26
Törvényszék		
2017/C 151/34	T-681/14. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – El-Qaddafi kontra Tanács („Közös kül- és biztonságpolitika — Líbiával szemben hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Az Unió területére való belépés és a területén történő átutazás korlátozásai — A felperes nevének további szerepeltetése — Védelemhez való jog — Indokolási kötelezettség”)	28
2017/C 151/35	T-112/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 30-i ítélete – Görög Köztársaság kontra Bizottság („EMOGA — Garanciarészt — EMGA és EMVA — Finanszírozásból kizárt költségek — 1782/2003/EK rendelet — 796/2004/EK rendelet — Területalapú támogatási program — Az állandó legelő fogalma — Indokolási kötelezettség — Arányosság — Pénzügyi átalánykorrekció — Korábbi korrekció levonása”)	29
2017/C 151/36	T-210/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – Deutsche Telekom kontra Bizottság („A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Versenyszabályok alkalmazására irányuló eljárásra vonatkozó dokumentumok — A hozzáférés megtagadása — Indokolási kötelezettség — Harmadik személy kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivétel — Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel — Nyomós közérdek — Harmadik személyekkel való egyeztetés — Átláthatóság — A megerősítő kérelemre határidőn belül adott válasz hiánya”)	29
2017/C 151/37	T-387/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – J & Joy kontra EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A J AND JOY európai uniós szóvédjegy — A korábbi joy SPORTSWEAR nemzeti ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — Az áruk hasonlósága — A megjelölések hasonlósága — Értékelési szempontok — Összetett védjegy — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	30
2017/C 151/38	T-388/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – J & Joy kontra EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A JN-JOY európai uniós szóvédjegy — A korábbi joy SPORTSWEAR nemzeti ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — Az áruk hasonlósága — A megjelölések hasonlósága — Értékelési szempontok — Összetett védjegy — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	31
2017/C 151/39	T-389/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – J & Joy kontra EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A J&JOY európai uniós ábrás védjegy — A korábbi joy SPORTSWEAR nemzeti ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — Az áruk hasonlósága — A megjelölések hasonlósága — Értékelési szempontok — Összetett védjegy — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	31
2017/C 151/40	T-501/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – Hollandia kontra Bizottság („EMGA és EMVA — A finanszírozásból kizárt kiadások — Integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer — Csökkentések és kizárások a kölcsönös megfeleltetés szabályainak tiszteltetben nem tartása esetén — Az előírások kisebb jelentőségű megsértése — A 73/2009/EK rendelet 24. cikkének (2) bekezdése — Az 1122/2009/EK rendelet 71. cikkének (3) bekezdése — Bizonyítási teher — A 73/2009/EK rendelet II. mellékletének értelmezése”)	32

2017/C 151/41	T-538/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – Regent University kontra EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY) („Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — REGENT UNIVERSITY európai uniós szóvédjegy — REGENT'S COLLEGE korábbi nemzeti védjegy — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)	33
2017/C 151/42	T-638/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – Alcohol Countermeasure Systems (International) kontra EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK) („Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — ALCOLOCK európai uniós szóvédjegy — ALCOLOCK egyesült királyságbeli védjegy — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, valamint 53. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja — A korábbi védjegy tényleges használata”)	33
2017/C 151/43	T-733/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – Portugália kontra Bizottság („A Bíróság tagállami kötelezettségzegést megállapító ítélete végrehajtásának elmulasztása — A kényszerítő bírság összegét megállapító határozat — A vitatott nemzeti intézkedés hatályon kívül helyezése — A kötelezettségzegés megszüntetésének időpontja”)	34
2017/C 151/44	T-28/16. sz. ügy: A Törvényszék 2017. április 3-i ítélete – Németország kontra Bizottság („EMGA és EMVA — A finanszírozásból kizárt kiadások — Vidékfejlesztés — Birtokrendezések és falumegújítások — A műveletek kiválasztási szempontjai — A lojális együttműködés elve — Szubszidiaritás — Jogos bizalom — Arányosság — Indokolási kötelezettség”)	34
2017/C 151/45	T-209/16. sz. ügy: A Törvényszék 2017. március 30-i ítélete – Apax Partners UK kontra EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS) („Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — Az APAX PARTNERS európai uniós szóvédjegy bejelentése — Az APAX korábbi nemzetközi szóvédjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — Szolgáltatások hasonlósága — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)	35
2017/C 151/46	T-215/16. sz. ügy: A Törvényszék 2017. április 3-i ítélete – Cop kontra EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN) („Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — Az AMPHIBIAN ábrás védjegy — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztető képesség — Leíró jelleg hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja”)	36
2017/C 151/47	T-117/17. sz. ügy: 2017. február 23-án benyújtott kereset – Proximus kontra Tanács	36
2017/C 151/48	T-124/17. sz. ügy: 2017. február 22-én benyújtott kereset – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton kontra EKB	37
2017/C 151/49	T-161/17. sz. ügy: 2017. március 11-én benyújtott kereset – Le Pen kontra Európai Parlament	38
2017/C 151/50	T-166/17. sz. ügy: 2017. március 8-án benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság	39
2017/C 151/51	T-168/17. sz. ügy: 2017. március 16-án benyújtott kereset – CBA Spielapparate- und Restaurantbertiebs kontra Bizottság	40
2017/C 151/52	T-169/17. sz. ügy: 2017. március 17-én benyújtott kereset – Ralph Pethke kontra EUIPO	40
2017/C 151/53	T-177/17. sz. ügy: 2017. március 15-én benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság	41
2017/C 151/54	T-183/17. sz. ügy: 2017. március 21-én benyújtott kereset – Menta y Limón Decoración kontra EUIPO – Santa Cruz de La Palma-i önkormányzat (Helyi ruházatot viselő férfi ábrázolása)	42
2017/C 151/55	T-189/17. sz. ügy: 2017. március 20-án benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság	43
2017/C 151/56	T-190/17. sz. ügy: 2017. március 22-én benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság	44

2017/C 151/57	T-195/17. sz. ügy: 2017. március 27-én benyújtott kereset – CeramTec kontra EUIPO – C5 Medical Werks (Rózsaszín árnyalata)	44
2017/C 151/58	T-196/17. sz. ügy: 2017. március 27-én benyújtott kereset – Naftogaz of Ukraine kontra Bizottság . .	45
2017/C 151/59	T-197/17. sz. ügy: 2017. március 28-án benyújtott kereset – Abel és társai kontra Bizottság	46
2017/C 151/60	T-198/17. sz. ügy: 2017. március 29-én benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság	47

IV

*(Tájékoztatások)*AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában***(2017/C 151/01)****Utolsó kiadvány**

HL C 144., 2017.5.8.

Korábbi közzétételek

HL C 129., 2017.4.24.

HL C 121., 2017.4.18.

HL C 112., 2017.4.10.

HL C 104., 2017.4.3.

HL C 95., 2017.3.27.

HL C 86., 2017.3.20.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete (a Raad van State [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A, B, C, D kontra Minister van Buitenlandse Zaken

(C-158/14 sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) — A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések — 2001/931/KKBP közös álláspont — 2002/475/IB kerethatározat — 2580/2001/EK rendelet — A 2. cikk (3) bekezdése — A „Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei” (LTTE) szervezetnek a terrorcselekményekben részt vevő személyek, csoportok és szervezetek listájára való felvétele — E felvétel érvényességére vonatkozó, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés — A nemzetközi humanitárius joggal való összhang — A „terrorcselekmény” fogalma — A fegyveres erők által fegyveres konfliktus idején elkövetett cselekmények)

(2017/C 151/02)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperesek: A, B, C, D

Alperes: Minister van Buitenlandse Zaken

Rendelkező rész

- 1) Az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéleten (C-188/92, EU:C:1994:90) és a 2001. február 15-i Nachi Europe ítéleten (C-239/99, EU:C:2001:101) alapuló ítélkezési gyakorlat értelmében nem nyilvánvaló, hogy elfogadhatónak tekintették volna az Európai Unió Törvényszéke előtt a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és az 1285/2009/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 12-i 610/2010/EU tanácsi végrehajtási rendelet vagy a „Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei” (LTTE) szervezetének a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listára való felvételére vonatkozó, e végrehajtási rendeletnél korábbi uniós jogi aktusok megsemmisítése iránt az alapeljárás fellebbezőinek helyzetéhez hasonló helyzetben lévő személyek által benyújtott kereseteket.

- 2) Mivel a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP tanácsi közös állásponttal és a 2580/2001 rendelettel nem ellentétes, hogy a nemzetközi humanitárius jog értelmében vett, fegyveres erők által fegyveres konfliktus idején végzett tevékenységek ezen uniós jogi aktusok értelmében vett „terrorcselekményeknek” minősüljenek, az a tény, hogy a „Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei” (LTTE) szervezetének tevékenységei ilyen tevékenységeknek minősülhetnek, nem érinti a 610/2010 végrehajtási rendelet, valamint a jelen rendelkező rész 1. pontjában említett felvételre vonatkozó, e végrehajtási rendeletnél korábbi uniós jogi aktusok érvényességét.

(¹) HL C 194., 2016.6.24.

A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete (a Hof van Cassatie [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding kontra G4S Secure Solutions NV

(C-157/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — Egyenlő bánásmód — Valláson vagy meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetés — Vállalkozás belső szabályzata, amely tiltja a munkavállalók számára a politikai, filozófiai vagy vallási jellegű, látható jeleknek a munkahelyen történő viselését — Közvetlen hátrányos megkülönböztetés — Hiány — Közvetett hátrányos megkülönböztetés — Iszlám fejkendő viselésének munkavállalóval szemben való megtiltása)

(2017/C 151/03)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie

Az alapeljárás felei

Felperesek: Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Alperes: G4S Secure Solutions NV

Rendelkező rész

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az iszlám fejkendő viselésére vonatkozó tilalom, amely egy magánvállalkozás olyan belső szabályából következik, amely tiltja mindenfajta politikai, filozófiai vagy vallási jelnek a munkahelyen, látható módon történő viselését, nem minősül az ezen irányelv értelmében vett, a valláson vagy meggyőződésen alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek.

Egy magánvállalkozás ilyen belső szabálya azonban a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősülhet, ha megállapított, hogy a szabály által előírt, látszólag semleges kötelezettség ténylegesen különleges hátrányt okoz valamely meghatározott vallással vagy meggyőzéssel rendelkező személyeknek, kivéve, ha azt objektív módon igazolja olyan jogszerű cél, mint a munkáltató azon törekvése, hogy az ügyfeleivel fenntartott kapcsolatokat keretében politikai, filozófiai és vallási semlegességre vonatkozó politikát folytasson, és az e cél eléréséhez igénybe vett eszközök megfelelőek és szükségesek, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

(¹) HL C 205., 2015.6.22.

**A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete – Evonik Degussa GmbH kontra Európai Bizottság
(C-162/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(Fellebbezés — Verseny — EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk — 1/2003/EK rendelet — 30. cikk — A hidrogén-peroxid és a perborát európai piacon jogellenes kartell megállapító bizottsági határozat — E határozat kibővített, nem bizalmas változatának közzététele — Bizonyos információk bizalmas kezelése iránti kérelem elutasítása — A meghallgatási tisztviselő megbízatása — 2011/695/EU határozat — 8. cikk — Bizalmas kezelés — Szolgálati titok védelme — EUMSZ 339. cikk — Az „üzleti titok vagy más bizalmas információ” fogalma — Engedékenységi iránti kérelemből származó információk — Bizalmas kezelés iránti kérelem elutasítása — Jogos bizalom)

(2017/C 151/04)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Evonik Degussa GmbH (képviselők: C. Steinle, C. von Köckritz és A. Richter Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: G. Meessen, M. Kellerbauer és F. van Schaik meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a 2015. január 28-i Evonik Degussa kontra Bizottság ítéletét (T-341/12, EU: T:2015:51) hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben a Törvényszék abban úgy ítélte meg, hogy a meghallgatási tisztviselő helyesen állapította meg az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel Chemicals Holding AB, az Eka Chemicals AB, a Degussa AG, az Edison SpA, az FMC Corporation, az FMC Foret SA, a Kemira OYJ, a L'Air Liquide SA, a Chemoxal SA, a Snia SpA, a Caffaro Srl, a Solvay SA/NV, a Solvay Solexis SpA, a Total SA, az Elf Aquitaine SA és az Arkema SA vállalkozással szemben indított, az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásról szóló, 2006. május 3-i C(2006) 1766 végleges bizottsági határozat (COMP/F/38.620 – „hidrogén-peroxid és perborát” ügy) részletes, nem bizalmas változatának tervezett közzétételével szemben az Evonik Degussa GmbH által a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása alapján felhozott kifogások elbírálására való hatáskörének hiányát.
- 2) A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Bíróság az Evonik Degussa GmbH által előterjesztett, bizalmas kezelés iránti kérelmet elutasító 2012. május 24-i C(2012) 3534 final bizottsági határozatot megsemmisíti annyiban, amennyiben a meghallgatási tisztviselő abban megállapította a jelen ítélet rendelkező részének 1) pontjában szereplő kifogások elbírálására való hatáskörének hiányát.
- 4) Az Evonik Degussa GmbH és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 198., 2015.6.15.

A Bíróság (nagytanács) 2017. március 14-i ítélete (a Cour de cassation [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH) kontra Micropole SA, korábban: Micropole Univers SA

(C-188/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — Egyenlő bánásmód — Valláson vagy meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetés — Valódi és meghatározó foglalkozási feltétel — Fogalom — Ügyfél azon kívánsága, hogy a szolgáltatásokat ne iszlám fejkendőt viselő munkavállaló teljesítse)

(2017/C 151/05)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperesek: Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)

Alperes: Micropole SA, korábban: Micropole Univers SA

Rendelkező rész

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a munkáltató azon szándéka, hogy figyelembe vegye valamely ügyfél arra vonatkozó kívánságát, hogy az említett munkáltató szolgáltatásait a továbbiakban ne iszlám fejkendőt viselő munkavállaló teljesítse, nem minősül az e rendelkezés értelmében vett valódi és meghatározó foglalkozási követelménynek.

⁽¹⁾ HL C 221., 2015.7.6.

A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Polynt SpA kontra New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), Holland Királyság, Európai Bizottság

(C-323/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) — Az 57. cikk f) pontja — Engedélyezés — Különösen veszélyes anyagok — Nyilvántartás — Azonos mértékű aggodalom — Ciklohexán-1,2-dikarboxil-anhidrid, cisz-ciklohexán-1,2-dikarboxil-anhidrid és transz-ciklohexán-1,2-dikarboxil-anhidrid)

(2017/C 151/06)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Polynt SpA (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard avocats)

A többi fél az eljárásban: New Japan Chemical (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek), REACH ChemAdvice GmbH (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek), Sitre Srl (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek), Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) (képviselők: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere és T. Zbihlej, meghatalmazottak, segítőjük: J. Stuyck advocaat), Holland Királyság (képviselők: C. Schillemans és M. Bulterman, meghatalmazottak), Európai Bizottság (képviselők: D. Kukovec és K. Mifsud-Bonnici, meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Polynt SpA-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Holland Királyság és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.
- 4) A New Japan Chemical és a REACH ChemAdvice GmbH maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 311., 2015.9.21.

A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA kontra New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), Holland Királyság, Európai Bizottság

(C-324/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) — Az 57. cikk f) pontja — Engedélyezés — Különösen veszélyes anyagok — Nyilvántartás — Azonos mértékű aggodalom — Hexahidro-metilftálsav-anhidrid, hexahidro-4-metilftálsav-anhidrid, hexahidro1-metilftálsav-anhidrid és hexahidro-3-metilftálsav-anhidrid)

(2017/C 151/07)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: New Japan Chemical (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek), REACH ChemAdvice GmbH (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek), Sitre Srl (képviselők: C. Mereu és M. Grunchard ügyvédek), Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) (képviselők: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere és T. Zbihlej, meghatalmazottak, segítők: J. Stuyck advocaat), Holland Királyság (képviselők: C. Schillemans és M. Bulterman, meghatalmazottak), Európai Bizottság (képviselők: D. Kukovec és K. Mifsud-Bonnici, meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Hitachi Chemical Europe GmbH-t és a Polynt SpA-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Holland Királyság és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.
- 4) A New Japan Chemical és a REACH ChemAdvice GmbH maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 311., 2015.9.21.

A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede kontra Európai Bizottság, Belga Királyság, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(C-414/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — Állami támogatások — Létező támogatások — Az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése — Szociális lakás-építő szövetkezetek részére bevezetett támogatási programok — 659/1999/EK rendelet — 17., 18. és 19. cikk — A létező támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségének a Bizottság általi értékelése — Megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat — A nemzeti hatóságok által az uniós jognak való megfelelés érdekében tett kötelezettségvállalások — Összeegyeztethetőséget megállapító határozat — A bírósági felülvizsgálat terjedelme — Joghatások)

(2017/C 151/08)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbezők: Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede (képviselők: L. Hancher, E. Besselink és P. Glazener advocaten)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: S. Noë és P.-J. Loewenthal meghatalmazottak), Belga Királyság, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (képviselő: M. Meulenbelt advocaat)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a 2015. május 12-i Stichting Woonlinie és társai kontra Bizottság végzését (T-202/10 RENV, nem tették közzé, EU:T:2015:287) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

⁽¹⁾ HL C 337., 2015.10.12.

A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl kontra Európai Bizottság, Belga Királyság, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(C-415/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — Állami támogatások — Létező támogatások — Az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése — Szociális lakás-építő szervezetek részére bevezetett támogatási programok — 659/1999/EK rendelet — 17., 18. és 19. cikk — A létező támogatási program belső piaccal való összeegyeztethetőségének a Bizottság általi értékelése — Megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslat — A nemzeti hatóságok által az uniós jognak való megfelelés érdekében tett kötelezettségvállalások — Összeegyeztethetőséget megállapító határozat — A bírósági felülvizsgálat terjedelme — Joghatások)

(2017/C 151/09)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbezők: Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (képviselők: L. Hancher, E. Besselink és P. Glazener advocaten)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: S. Noë és P.-J. Loewenthal meghatalmazottak), Belga Királyság, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (képviselő: M. Meulenbelt advocaat)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a 2015. május 12-i Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság végzését (T-203/10 RENV, nem tették közzé, EU:T:2015:286) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

⁽¹⁾ HL C 337., 2015.10.12.

A Bíróság (hetedik tanács) 2017. március 16-i ítélete (a Corte suprema di cassazione [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Agenzia delle Entrate kontra Marco Identi

(C-493/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Adózás — Hozzáadottérték-adó — Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése — Hatodik irányelv — Állami támogatások — Fizetésektelenségi eljárás alatt álló természetes személy adósokra vonatkozó tartozáselengedésre irányuló eljárás (esdebitazione) — Héatarozás megfizetésére irányuló kötelezettség keletkezésének hiánya)

(2017/C 151/10)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperes: Agenzia delle Entrate

Alperes: Marco Identi

Rendelkező rész

Az uniós jogot és különösen az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését és a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 2. és 22. cikkét, valamint az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha a hozzáadottértékadó-tartozásokat nem érvényesíthetővé nyilvánítják valamely olyan nemzeti szabályozás szerint, mint amilyen az alapügyben szereplő, olyan tartozáselengedésre irányuló eljárást előíró nemzeti szabályozás, amelyben a bíróság bizonyos feltételekkel nem érvényesíthetővé nyilváníthatja a valamely természetes személy tekintetében lefolytatott fizetéseképtelenségi eljárást követően ki nem elégített tartozásokat.

⁽¹⁾ HL C 406., 2015.12.7.

A Bíróság (második tanács) 2017. március 15-i ítélete (a Nejvyšší správní soud [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie kontra Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(C-528/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok — 604/2013/EU rendelet („Dublin III”) — A 28. cikk (2) bekezdése — Átadási célú őrizet — A 2. cikk n) pontja — Szökés komoly veszélye — Tárgyilagos kritériumok — A jogszabályi fogalommeghatározás hiánya)

(2017/C 151/11)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší správní soud

Az alapeljárás felei

Felperes: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Alperes: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Rendelkező rész

Az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének n) pontját és 28. cikkének (2) bekezdését együttesen úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések arra kötelezik a tagállamokat, hogy általános hatályú, kötelező erejű rendelkezésben határozzák meg azokat az objektív kritériumokat, amelyek megalapozzák az átadásra irányuló eljárás alá vont kérelmező szökésének veszélyét. Ilyen rendelkezés hiányában e rendelet 28. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazható.

⁽¹⁾ HL C 16., 2016.1.18.

A Bíróság (második tanács) 2017. március 15-i ítélete (a College van Beroep voor het bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV kontra Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(C-536/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — 2002/22/EK irányelv — A 25. cikk (2) bekezdése — Tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása — 2002/58/EK irányelv — 12. cikk — Előfizetői névjegyzékek — Az előfizetők személyes adatainak a nyilvános tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása céljából történő rendelkezésre bocsátása — Az előfizető hozzájárulása — Megkülönböztetés azon tagállam szerint, amelyben a nyilvános tudakozószolgálatok és telefonkönyv szolgáltatását nyújtják — A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)

(2017/C 151/12)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperesek: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Alperes: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Az eljárásban részt vesz: European Directory Assistance NV

Rendelkező rész

- 1) A 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) 25. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e cikkben szereplő „kéresek” fogalma azon vállalkozás kérését is magában foglalja, amelynek székhelye más tagállamban van, mint amelyben az előfizetőkhez telefonszámot rendelő vállalkozások székhellyel rendelkeznek, amely előbbi vállalkozás az utóbbi vállalkozások rendelkezésére álló megfelelő információkat az e tagállamban és/vagy más tagállamokban nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása céljából kéri.
- 2) A 2009/136 irányelvvel módosított 2002/22 irányelv 25. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozás, amely a nemzeti szabályozás értelmében köteles beszerezni az előfizetők hozzájárulását az adataiknak tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtása céljából történő felhasználásához, ezt a kérést úgy fogalmazza meg, hogy az említett előfizetőknek az e felhasználásra vonatkozó hozzájárulásukról eltérő módon kell nyilatkozniuk attól függően, hogy azok a vállalkozások, amelyek az e rendelkezésben meghatározott információkat kérhetik, ezeket a szolgáltatásokat mely tagállamban nyújtják.

⁽¹⁾ HL C 27., 2016.1.25.

A Bíróság (második tanács) 2017. március 15-i ítélete – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-563/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségsegzés — Környezetvédelem — 2008/98/EK irányelv — 13. és 15. cikk — Hulladékgazdálkodás — Az emberi egészség és a környezet védelme — Felelősség — Hulladéklerakók)

(2017/C 151/13)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Pignataro-Nolin és E. Sanfrutos Cano meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság (képviselők: A. Gavela Llopis meghatalmazott)

Rendelkező rész

1) A Spanyol Királyság nem teljesítette a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK tanácsi és európai parlamenti irányelv 13. cikkéből és 15. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel – a következő hulladéklerakók esetében: Torremolinos (Málaga); Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca); Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote); Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura); La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura); Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura); Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria); Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria); Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria); La Colmena (Santiago del Teide, Tenerife); Montaña Los Giles (La Laguna, Tenerife); Las Rosas (Güimar, Tenerife); Barranco de Tejina (Guía de Isora, Tenerife); Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Tenerife); Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, La Palma); Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma); Montaña Negra (Puntagorda, La Palma); Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma); Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera); El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera); Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera); El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera); Punta Sardina (Agulo, La Gomera); Los Llanillos (La Frontera, El Hierro); Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro); Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro); Arbacón (Castilla-La Mancha); Galve de Sorbe (Castilla-La Mancha); Hiendelaencina (Castilla-La Mancha); Tamajón (Castilla-La Mancha); El Casar (Castilla-La Mancha); Cardenosa (Ávila); Miranda de Ebro (Burgos); Poza de la Sal (Burgos); Acebedo (León); Bustillo del Páramo (León); Cármenes (León); Gradefes (León); Noceda del Bierzo (León); San Millán de los Caballeros (León); Santa María del Páramo (León); Villaornate y Castro (León); Cevico de La Torre (Palencia); Palencia (Palencia); Ahigal de los Aceiteros (Salamanca); Alaraz (Salamanca); Calvarrasa de Abajo (Salamanca); Hinojosa de Duero (Salamanca); Machacón (Salamanca); Palaciosrubios (Salamanca); Peñaranda de Bracamonte (Salamanca); Salmoral (Salamanca); Tordillos (Salamanca); Basardilla (Segovia); Cabezueta (Segovia); Almaraz del Duero (Zamora); Cañizal (Zamora); Casaseca de las Chanas (Zamora); La Serrilla (Abanilla); Las Rellanas (Santomera) és El Labradorcico (Águilas) – nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékgazdálkodás az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen, és különösen ne jelentsen kockázatot a vízre, a levegőre, a talajra, a növény- vagy állatvilágra, és hogy az önkormányzat vagy más birtokos saját maga végezze el az ott elhelyezett hulladék kezelését, vagy közvetítő vagy vállalkozás által kezelt hulladékkezelési műveleteket végző létesítménnyel végeztesse el a hulladék kezelését, vagy pedig egy magán vagy közszolgáltató hulladékgyűjtővel bonyolítsa le azt ezen irányelv 4. és a 13. cikkeivel összhangban.

2) A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 16., 2016.1.18.

A Bíróság (első tanács) 2017. március 15-i ítélete (a Hof van beroep te Brussel [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lucio Cesare Aquino kontra Belgische Staat

(C-3/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Unió jog — Magánszemélyek számára biztosított jogok — Bíróság általi megsértés — Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bírósághoz való fordulás — Végző fokon eljáró nemzeti bíróság)

(2017/C 151/14)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Brussel

Az alapeljárás felei

Felperes: Lucio Cesare Aquino

Alperes: Belgische Staat

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a bíróság, amelynek határozatai ellen a belső jog értelmében bírósági jogorvoslatra van lehetőség, nem minősülhet végső fokon eljáró bíróságnak olyan esetben, amikor az e bíróság valamely határozatával szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmet azért nem vizsgálták meg, mert a felperes azt visszavonta.
- 2) A második kérdésre nem szükséges válaszolni.
- 3) Az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a végső fokon eljáró bíróságnak nem kell kérdést terjesztenie a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra, ha a felülvizsgálati kérelmet az e bíróság előtti eljáráshoz kapcsolódó sajátos okokból – az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét tiszteletben tartva – elutasítják.

⁽¹⁾ HL C 136., 2016.4.18.

A Bíróság (hatodik tanács) 2017. március 16-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Valsts ieņēmumu dienests kontra „Veloserviss” SIA

(C-47/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Közösségi Vámkódex — A 220. cikk (2) bekezdésének b) pontja — Behozatali vámok utólagos beszedése — Jogos bizalom — Alkalmazási feltételek — A vámhatóságok hibája — Az importőr jóhiszemű eljárásra és a FORM „A” származási bizonyítvány kibocsátási körülményeinek vizsgálatára vonatkozó kötelezettsége — Bizonyítékok — Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) jelentése)

(2017/C 151/15)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Augstākā tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: Valsts ieņēmumu dienests

Alperes: „Veloserviss” SIA

Rendelkező rész

- 1) A 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 220. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importőr e rendelkezés alapján a saját jóhiszeműségére tekintettel csak akkor hivatkozhat jogos bizalomra a behozatali vám utólagos könyvelésbe vételével szemben, ha három együttes feltétel teljesül. Először is az szükséges, hogy a vámot az illetékes hatóságok hibájából ne fizessék meg, a hatóságok által elkövetett hibának továbbá olyanak kell lennie, amelyet a jóhiszemű megfizetésért felelős személy észszerűen nem észlelhetett, végül pedig e személynek a vámáru-nyilatkozata tekintetében be kell tartania a hatályos jogszabályokban megállapított összes rendelkezést. Nem áll fenn ilyen jogos bizalom különösen, amennyiben, jóllehet nyilvánvaló indokok alapján kétségek merülnek fel a FORM „A” származási bizonyítvány pontosságát illetően, az importőr nem tájékozódott minden tőle telhető módon e bizonyítvány kibocsátásának körülményeit illetően annak vizsgálata érdekében, hogy az említett kétségek megalapozottak-e. Az ilyen kötelezettség ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az importőr általánosan köteles lenne arra, hogy módszeresen megvizsgálja a FORM „A” származási bizonyítvány exportáló ország vámhatóságai által való kibocsátásának körülményeit. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak az alapügyben felmerült összes konkrét körülmény figyelembevételével való értékelése, hogy e három feltétel a jelen ügyben teljesül-e.

- 2) A 2700/2000 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 220. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapügybelihez hasonló helyzetben az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által készített jelentésben foglalt információkból megállapítható, hogy az importőr e rendelkezés alapján nem hivatkozhat megalapozottan jogos bizalomra a behozatali vám utólagos könyvelésbe vételével szemben. Ugyanakkor amennyiben az ilyen jelentés csak a szóban forgó helyzet általános leírását foglalja magában, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, e jelentés önmagában nem lehet elegendő annak a jogilag megkövetelt módon való bizonyításához, hogy e feltételek ténylegesen, minden szempontból, különösen az exportőr releváns magatartását illetően teljesültek-e. Ilyen körülmények között főszabály szerint az importáló állam vámhatóságainak a feladata, hogy kiegészítő bizonyítékokkal bizonyítsák, hogy a hibás FORM „A” származási bizonyítvány exportáló ország vámhatóságai által való kibocsátására az exportőr által szolgáltatott hibás adatok folytán került sor. Ugyanakkor amennyiben az importáló állam vámhatóságai számára lehetetlen a fent említett bizonyíték bemutatása, adott esetben az importőr feladata annak bizonyítása, hogy az említett bizonyítványt az exportőr által szolgáltatott helyes adatok alapján állították ki.

(¹) HL C 111., 2016.3.29.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. március 16-i ítélete (a Handelsgericht Wien [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) kontra Zürs.net Betriebs GmbH

(C-138/16. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Szellemi tulajdon — Szerzői és szomszédos jogok az információs társadalomban — 2001/29/EK irányelv — A művek nyilvánosságához közvetítésének joga — A 3. cikk (1) bekezdése — Kivételek és korlátozások — Az 5. cikk (3) bekezdésének o) pontja — Televíziós műsorok helyi kábelhálózaton keresztüli közvetítése — A legfeljebb 500 előfizetett felhasználó számára hozzáférést biztosító berendezésekre, valamint a közcélú műsorszolgáltatás műsorainak nemzeti területen való továbbközvetítésére vonatkozó kivételekről rendelkező nemzeti szabályozás)

(2017/C 151/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Alperes: Zürs.net Betriebs GmbH

Rendelkező rész

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásairól szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, valamint az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló, 1886. szeptember 9-i, Párizsban 1971. július 24-én felülvizsgált Berni Egyezmény 1979. szeptember 28-án módosított változatának 11bis cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, melynek értelmében a nyilvánosságához történő közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége nem vonatkozik a nemzeti műsorszolgáltató szervezet műsorainak belföldön, kábelek segítségével történő, egyidejű, teljes egészében való és változatlan közvetítésére, amennyiben az egyszerűen a közvetítéshez használt technikai eszköz, és azt a mű szerzője figyelembe vette, amikor az eredeti közvetítést engedélyezte, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

A 2001/29 irányelv 5. cikkét, és különösen e cikk (3) bekezdésének o) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, melynek értelmében a nyilvánossághoz közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége nem vonatkozik a közösségiantenna-berendezés segítségével történő műsorközvetítésre, amennyiben az ezen antennához csatlakozó előfizetők száma kevesebb, mint 500, és ennél fogva e szabályozást ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell alkalmazni, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

⁽¹⁾ HL C 222., 2016.6.20.

A Bíróság (hetedik tanács) 2017. március 16-i ítélete (Commissione Tributaria Provinciale di Torino [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bimotor SpA kontra Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

(C-211/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Hozzáadottérték-adó — Az adósemlegesség elve — Az adókülönbözlet vagy – túlfizetés kompenzációjának vagy visszatérítésének összegét korlátozó fix felső határértéket előíró nemzeti szabályozás)

(2017/C 151/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Az alapeljárás felei

Felperes: Bimotor SpA

Alperes: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Rendelkező rész

A 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely bizonyos adótartozásoknak a hozzáadottérték-adó különbözetek általi kompenzációját az egyes adózási időszakok tekintetében egy meghatározott maximális összegre korlátozza, amennyiben a nemzeti jogrend mindenesetre előírja az adóalany tekintetében, hogy ésszerű határidőn belül visszatérítik számára a teljes adókülönbözletet.

⁽¹⁾ HL C 251., 2016.7.11.

A Bíróság (harmadik tanács) 2017. március 15-i ítélete (a cour d'appel de Bruxelles [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – FlibTravel International SA, Léonard Travel International SA kontra AAL Renting SA és társai

(C-253/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — EUMSZ 96. cikk — Alkalmazhatóság — Nemzeti szabályozás, amely tiltja a taxiszoigáltatást nyújtók számára az egyéni helyek rendelkezésre bocsátását — Nemzeti szabályozás, amely tiltja a taxiszoigáltatást nyújtók számára az úti cél előre történő meghatározását — Nemzeti szabályozás, amely tiltja a taxiszoigáltatást nyújtók számára az utasok leszólítását)

(2017/C 151/18)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

cour d'appel de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperesek: FlibTravel International SA, Léonard Travel International SA

Alperesek: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E. A. R. SCS, Sotrans SPRL, B. M. A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M. V. S. SPRL, A. B. M. B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Rendelkező rész

Az EUMSZ 96. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a taxiszolgáltatók tekintetében megállapított olyan korlátozásokra, mint amelyek az alapügyben szerepelnek.

⁽¹⁾ HL C 260., 2016.7.18.

A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2016 november 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Giovanna Judith Kerr kontra Fazenda Pública

(C-615/16. sz. ügy)

(2017/C 151/19)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Giovanna Judith Kerr

Alperes: Fazenda Pública

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 135. cikke (1) bekezdésének f) pontjában és a 15. cikke (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseket [...] úgy kell-e értelmezni, hogy [a mentesség] csak az ingatlanon fennálló használati jogok értékesítésével kapcsolatban megkötött szerződésekben részes felekre vonatkozik, vagy úgy is értelmezhető, hogy a felperes azon tevékenységére is kiterjed, amely az ügyfélszerzésre és a szolgáltatások eladásának a célból történő ösztönzésére irányul, hogy biztosítsa a szolgáltatást forgalmazó vállalkozás által történő értékesítés megvalósulását, és amelyet az előzetesen elfogadott iránymutatásoktól, valamint kedvezmények, illetve reklámajándékok tekintetében előírt korlátoktól függően végez?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006 L 347., 1. o.)

A Törvényszék (ötödik tanács) T-579/14. sz., Birkenstock Sales GmbH kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2016. november 9-én hozott ítélete ellen a Birkenstock Sales GmbH által 2017. január 19-én benyújtott fellebbezés

(C-26/17. P. sz. ügy)

(2017/C 151/20)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Birkenstock Sales GmbH (képviselők: C. Menebröcker és V. Töbelmann ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a T-579/14. sz. ügyben 2016. november 9-én hozott ítéletét, amennyiben az elutasította a fellebbező keresetét;
- adjon helyt az fellebbező által az elsőfokú eljárásban az Európai Unió Törvényszéke előtt azon árukra vonatkozóan előterjesztett kérelmeknek, amelyek esetében a keresetét elutasították;
- az EUIPO-t kötelezze a Bíróság, a Törvényszék és a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbező a Törvényszéknek a T-579/14. sz. ügyben 2016. november 9-én a 1132742. sz. nemzetközi védjegy tárgyában hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az elutasította a fellebbező keresetét, továbbá azt, hogy a Bíróság adjon helyt az elsőfokú eljárásban a Törvényszék előtt előterjesztett azon árukra vonatkozó kérelmeknek, amelyek esetében a keresetet elutasították.
2. A fellebbező mindenekelőtt az európai uniós védjegyről szóló rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozik abban a tekintetben, hogy a Törvényszék helytelenül járt el, amikor a térbeli védjegyekre vonatkozó alapelveket az eljárás tárgyát képező nemzetközi védjegyre alkalmazta. A fellebbező a továbbiakban arra hivatkozik, hogy a nemzetközi védjegynek a térbeli védjegyre vonatkozó elvek szerinti értékelése keretében a Törvényszék az eljárás tárgyát képező áruk tekintetében nem határozta meg az „ágazati szabályok és szokások”, végül a fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek hogy a nemzetközi védjegy által keltett összbenyomás értékelése keretében az európai uniós védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírtaknál szigorúbb szempontokat alkalmazott.
3. Ezenkívül a fellebbező az elsőfokú ítéletben szereplő ellentmondásra hivatkozik, amennyiben az ítélet azt mondja ki, hogy a megjelölés megkülönböztető képességét önállóan kell értékelni, azonban az értékelésbe a használatra vonatkozó kérdéseket is bevont, és a saját korábbi ítéletére hivatkozott azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy valamely megjelölés tekintetében figyelembe lehet-e venni egyidejűleg a két- és háromdimenziós használatot is.
4. A fellebbező továbbá a tények elferdítésére hivatkozik, amennyiben a Törvényszék a megtámadott ítéletben azt állapította meg, hogy mivel az EUIPO fellebbezési tanácsa azokra a tényekre hivatkozott, amelyek a szóban forgó termékek forgalmazása során általánosságban szerzett gyakorlati tapasztalatból erednek, és amelyeket mindenki ismerhet, nem volt köteles alátámasztani azt a véleményét, amely szerint a nemzetközi védjegy nem tért el jelentősen az ágazat szokásos felhasználási formáitól.

⁽¹⁾ Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.).

A Törvényszék (hetedik tanács) a T-268/15. és T-272/15. sz., Apcoa Parking Holdings GmbH kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) egyesített ügyekben 2016. november 8-án hozott végzése ellen az Apcoa Parking Holdings GmbH által 2017. január 23-án benyújtott fellebbezés

(C-32/17. P. sz. ügy)

(2017/C 151/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Apcoa Parking Holdings GmbH (képviselő: Dr. A. Lohmann ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének (hetedik tanács) a T-268/15. és T-272/15. sz. egyesített ügyekben 2016. november 8-án hozott végzését;
2. helyezze hatályon kívül az EUIPO (korábban: OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2015. március 25-én, az R 2062/2014-4. és R 2063/2014-4. sz. fellebbezési eljárásokban hozott határozatait;
3. az EUIPO-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező szerint a végzés eljárási hibán alapul (első jogalap). A végzés ezenkívül sérti az uniós jogot. A Törvényszék lényeges ténybeli körülményeket hagyott figyelmen kívül (második jogalap). A Törvényszék elferdítette a tényeket (harmadik jogalap). A végzés sérti az európai uniós védjegy egységes jellegének alapelvét (negyedik jogalap).

Első jogalap: A Törvényszék szóbeli tárgyalás tartása nélkül határozott a keresetekről annak ellenére, hogy a fellebbező kifejezetten kérte a szóbeli tárgyalás tartását.

A szóbeli tárgyalás nem volt mellőzhető, mivel a kereset nem volt nyilvánvalóan elfogadhatatlan, sem jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan. A végzés tehát eljárási hibán alapul.

Második jogalap: a Törvényszék végzése sérti az uniós jogot. A Törvényszék határozatával ellentétben semmilyen, a 207/2009 rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti feltétlen kizáró ok nem szól a vitatott védjegyek lajstromozása ellen. A védjegyek nem leíró jellegű megjelölések.

A Törvényszék lényeges ténybeli körülményeket hagyott figyelmen kívül. Úgy vélte, hogy az Egyesült Királyságban a vásárlóközönség számára az angol nyelvű „Parkway” megnevezés egy vasútállomáson lévő parkolóhelyet jelent. Emellett a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy Nagy Britanniában a védjegy hivatal ezzel a kérdéssel még egy meghallgatás keretében is kifejezetten foglalkozott, és beható vizsgálatot követően megállapította, hogy nincs szó leíró jellegű megjelölésről. Ha a kifejezést önmagában használják, ahogyan azt a védjegyben is szerepel, az nem rendelkezik a Törvényszék által neki tulajdonított jelentéssel. Az említettel megegyező „Parkway” védjegyeket a nemzetközi lajstromozás kiterjesztése útján számos tagállamban (köztük Írországbán), és nemzeti védjegybejelentésként az Egyesült Királyságban is oltalmazhatónak ítélték, és lajstromozták.

A Törvényszék mindezt figyelmen kívül hagyta, és pusztán arra utalt, hogy őt általában nem kötik a nemzeti határozatok. Ebben a tekintetben figyelmen kívül hagyta, hogy az a tény, hogy őt a határozatokhoz nem kötik, a Törvényszéket nem mentesíti azon kötelezettség alól, hogy legalábbis vegye figyelembe és értékelje az összes releváns ténybeli körülményt. Az azonos védjegyek nemzeti lajstromozásai azokban a tagállamokban, amelyek nyelvi területéről a vitatott megnevezés ered mindenestre releváns ténybeli körülménynek minősülnek. Ezek teljes figyelmen kívül hagyása téves jogalkalmazásnak minősül.

Harmadik jogalap: a Törvényszék a „Parkway” kifejezés általa alapul vett jelentését két, lexikonból származó forrásból vezette le. Ezeket a forrásokat azonban nem teljes körűen és elferdítve mutatta be. A Törvényszék nem vette figyelembe azt a tényt, hogy ezekből a forrásokból nem lehet levezetni az önállóan előforduló „Parkway” kifejezésnek a Törvényszék által alapul vett általános jelentését. Ez részletesen kitűnt az Egyesült Királyság védjegy hivatalának a védjegy e területen való oltalmazhatóságára vonatkozó határozatából. Ott is ugyanezek a források képezték a vita tárgyát. Az ottani védjegy hivatal arra a következtetésre jutott, hogy a kifejezésnek a lexikonban megnevezett jelentése nem áll ellentétben annak védjegyként történő oltalmazásával. A Törvényszéknek is ugyanerre a következtetésre kellett volna jutnia, ha ezeket a forrásokat helyesen értékelte volna. A tények elferdítése is téves jogalkalmazásnak minősül.

Negyedik jogalap: A végzés ezenkívül sérti az európai uniós védjegy egységes jellegének alapelvét. Mivel noha az Unió egyik tagállama esetében sem áll fenn feltétlen kizáró ok, a Törvényszék a fellebbező esetében megtagadta, hogy az az egységes uniós védjegyoltalomban részesüljön.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) (kodifikált változat).

**Az Amtsgericht Düsseldorf (Németország) által 2017. február 10-én benyújtott előzetes
döntéshozatal iránti kérelem – Jonathan Heintges kontra Germanwings GmbH**

(C-74/17. sz. ügy)

(2017/C 151/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Jonathan Heintges

Alperes: Germanwings GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- I. Úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdését, hogy az abban szereplő „további kártalanítás” csak a rendelet hatályán kívül eső jogalapra hivatkozó igényeket foglalja magában?
- II. a. Az I. kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet 8. cikkét, hogy abban az esetben, amikor a légitfuvarozó nem nyújtja a cikk (1) és (2) bekezdésében szereplő szolgáltatásokat, az utast a hivatkozott szolgáltatások elmaradása miatt önálló kártalanításhoz való jog illeti meg a 8. cikk alapján, és igenlő válasz esetén ez a jogosultság magában foglalja-e a végső célállomás elérése érdekében maga az utas által szervezett közlekedés költségeinek megtérítését is?
- aa. Az a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén a maga az utas által szervezett alternatív közlekedéshez kapcsolódó kártalanításra vonatkozik-e a 261/2004/EK rendelet 12. cikke (1) bekezdésének második mondata szerinti levonás?
- b. Az I. kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és ha a nemzeti jogban olyan szabály található, amely szerint az utas a rendelet 8. cikkének megsértése miatt követelheti a légitfuvarozótól az alternatív közlekedésről való gondoskodás miatt felmerült költségeinek megtérítését, erre a nemzeti jog szerinti kártalanításhoz való jogra vonatkozik-e a rendelet 12. cikke (1) bekezdésének második mondata szerinti levonás?
- c. Amennyiben a II.a) vagy II.b) kérdések bármelyike igenlő választ ad a 261/2004/EK rendelet 12. cikke (1) bekezdésének második mondata szerinti levonás alkalmazására, úgy kell-e értelmezni a 12. cikket, hogy a levonásra automatikusan sor kerül anélkül, hogy a kártalanításra kötelezett félnek arra hivatkoznia kellene?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

**A Törvényszék (hatodik tanács) T-217/15. sz., Fiesta Hotels & Resorts kontra EUIPO – Residencial
Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa) ügyben 2016. november 30-án hozott ítélete ellen a
Fiesta Hotels & Resorts, S. L. által 2017. február 9-én benyújtott fellebbezés**

(C-75/17. P. sz. ügy)

(2017/C 151/23)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Fiesta Hotels & Resorts, S. L. (képviselők: J.-B. Devaureix és J. C. Erdozain López ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és Residencia Palladium S. L.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-217/15. sz. ügyben 2016. november 30-án hozott ítéletét;
- teljes egészében adjon helyt az első fokon előadott kérelmeknek;
- az alperest és a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az **első jogalap** azon alapul, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást valósít meg, amennyiben az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: rendelet) 8. cikke (4) bekezdésének alkalmazásában azt állapította meg, hogy a „helyi jelentőségű meghaladó mérték” követelménye azon terület földrajzi kiterjedésétől függetlenül teljesül, amelyen a hivatkozott védjegy jogosultja az üzleti tevékenységét végzi. Ezen értelmezés figyelmen kívül hagyja a „helyi” kifejezés szó szerinti jelentését és a rendelet 8. cikke (4) bekezdésének alapjául szolgáló célkitűzést. A megtámadott határozatban a Törvényszék állítólag annyiban alkalmazta tévesen a jogot, amennyiben annak meghatározásakor, hogy a hivatkozott lajstromozatlan márkanévnek csupán helyi, vagy más jelentősége is volt-e, figyelembe vett olyan dokumentumokat, melyek Spanyolországon kívüli területeken is kiváltottak hatást.

Ráadásul azon tényből, miszerint azon létesítmény, melynek jelölésére a védjegy vagy márkanév szolgál, nemzetközi közönség számára nyújt szolgáltatásokat, nem lehet arra következtetni, hogy a megjelölés használata nem csupán helyi.

A megtámadott határozatban a „helyi jelentőségű meghaladó mérték” követelményével kapcsolatban levont következtetés ennél fogva figyelmen kívül hagyja a rendelet 8. cikke (4) bekezdésének célkitűzését. Ennek megfelelően ezen ítélet elismeri, hogy az európai uniós védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalásban hivatkozott márkanévre alkalmazott ezen követelmény nem az azt használó létesítmény helyi jelentőségétől, hanem „célközönségének földrajzi szétszórtságától, vagy a létesítmény nemzeti, vagy akár nemzetközi szintű jóhírnevétől” függ. Ezen álláspont elfogadásával a megtámadott ítélet túllép a rendelet 8. cikke (4) bekezdésének korlátozott célján, mivel a tisztán helyinél jelentősebb használat meghaladása egyszerű bizonyítékának elfogadja önmagában a lajstromozatlan megjelölés internetes használatát, illetve a jelen eset körülményei között az érintett létesítményben megszálló vendégkör nemzetközi mivoltát.

2. A **második jogalappal** azt állítja, hogy a Törvényszék tévedett, amikor a rendeletnek a Spanyolországban hatályos Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas (a védjegyekről szóló, 2001. december 7-i 17/2001. sz. törvény) 9. cikke (1) bekezdése d) pontjával összefüggésben értelmezett 8. cikke (4) bekezdésének alkalmazásában azt állapította meg, hogy a hivatkozott lajstromozatlan megjelölésnek nem szükséges közismertnek lennie, jóllehet a spanyol ítélkezési gyakorlatban az erre vonatkozó uralkodó álláspont ezzel épp ellentétes, azaz megköveteli a hivatkozott megjelölés használatán kívül azt is, hogy e használat közismert legyen Spanyolország területének jelentős részén.
3. A **harmadik jogalap** azon alapul, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást tartalmaz, amennyiben a Törvényszék úgy találta, hogy az európai uniós védjegyről szóló rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontja teljesül a Laguiole ítélet (37. pont) alapján, jóllehet a hivatkozott ítélet nem alkalmazható a jelen esetre, mivel ez utóbbi a spanyol, és nem a francia jog értelmezésére vonatkozik, mint a Laguiole ítélet, pedig a fellebbező felhívta a Törvényszék figyelmét a spanyol Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ítéleteire, melyek egyértelműen kizárják annak lehetőségét, hogy egy lajstromozatlan megjelölés megakadályozza egy későbbi védjegy használatát, az alperesnek a tisztességtelen versenyről szóló spanyol törvényre történő hivatkozása nélkül, amely törvényben állítólag fennáll ennek lehetősége, és amely megállapítást a fellebbező kellően indokoltan vitatott.
4. Végül a **negyedik jogalappal** a fellebbező úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást tartalmaz a „köztes megjelölések” spanyol Ley de Marcas-szal (a védjegyekről szóló törvény) összhangban alkotott fogalmának értelmezését illetően, és különösen hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást tartalmaz a rendelet 65. cikkével kapcsolatban.

A fellebbező arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást tartalmaz, amennyiben a rendelet fent említett 65. cikke szigorú értelemben véve nem akadályozza meg a felek által felhozott érvek fényében felmerülő jogi kérdés megvizsgálását. A megtámadott ítéletben megállapítottakkal ellentétben, a fellebbező nem kívánja megváltoztatni a fellebbezési tanács által a határozatának meghozatalakor figyelembe vett ténybeli alapot, hanem pusztán egy olyan jogalapot terjeszt elő, melyből kitűnik az EUIPO által a határozatban elkövetett téves jogalkalmazás, ami a keresetnek a tárgya.

A fellebbező a *iura novit curia* elvre hivatkozik, melynek értelmében a bíróságnak határozata meghozatalakor az általa megfelelőnek tartott jogszabályokat kell alkalmaznia, anélkül hogy megváltoztatná a kérelem jogalapját, azzal a feltétellel, hogy a határozatnak összhangban kell lennie a felek által előadott ténybeli és jogi kérdésekkel, és az előterjesztett kereseti kérelmek nem módosulnak, vagy a megoldandó jogkérdés más módon nem változik. E tekintetben a Törvényszéknek értékelnie kellett volna a fellebbező érveit, mivel ennek elmulasztásával korlátozta a fellebbező védelemhez való jogát, és megfosztotta a lajstromozásból eredő jogaitól.

⁽¹⁾ HL 2009. L 78., 1. o.

Az Înalta Curte de Casație și Justiție (Románia) által 2017. február 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu kontra Ministerul Economici, Ministerul Enegiei, Ministerul Finanțelor Publice

(C-76/17. sz. ügy)

(2017/C 151/24)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Înalta Curte de Casație și Justiție

Az alapeljárás felei

Felperesek: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Alperesek: Ministerul Economici, Ministerul Enegiei, Ministerul Finanțelor Publice

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e az EUMSZ 30. cikk rendelkezéseivel az az értelmezés, amely szerint, ha az adóalany ténylegesen maga viselte az azonos hatású díjat, akkor is kérheti az említett jogcímen befizetett összegek visszatérítését, ha a nemzeti szabályozás oly módon szabályozta a díjfizetés folyamatát, hogy a díj továbbháruljon az európai fogyasztóra?
- 2) Összeegyeztethető-e az uniós jog rendelkezéseivel az azonos hatású díj címén beszedett összegek visszatérítése, ha az említett összegeket ténylegesen az adóalany fizette meg (de nem hárította át azokat a fogyasztóra)?

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2017. február 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rafael Ramón Escobedo Cortés kontra Banco de Sabadell S.A.

(C-94/17. sz. ügy)

(2017/C 151/25)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Alperes: Banco de Sabadell S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a 93/13 irányelv⁽¹⁾ melléklete 1. pontjának e) alpontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkével és 4. cikkének (1) bekezdésével azon ítélkezési gyakorlat, amely szerint a kölcsönszerződésnek a szerződésben kikötött éves ügyleti kamatlát több, mint 2 százalékponttal meghaladó kamatfelárat feltételező késedelmi kamatot megállapító feltétele a fizetési kötelezettségének teljesítésével késedelembe eső fogyasztóval szemben előírt, aránytalanul magas összegű kártérítésnek minősül, tehát tisztességtelen?

- 2) Ellentétes-e a 93/13 irányelv melléklete 1. pontjának e) alpontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkével 4. cikkének (1) bekezdésével, 6. cikkének (1) bekezdésével és 7. cikkének (1) bekezdésével az olyan ítélkezési gyakorlat, amely annak elbírálása során, hogy a kölcsönszerződésnek a késedelmi kamatok mértékét megállapító feltétele tisztességtelen jellegű, a tisztességtelen jelleg vizsgálatának céljaként azt a kamatterhet határozza meg, amelyet az említett kamat az ügyleti kamathoz viszonyítva jelent, mivel az „a kötelezettségét nem teljesítő fogyasztóval szemben aránytalanul magas összegű kártérítésnek” minősül, és meghatározza, hogy a tisztességtelen jelleg megállapításának következtében az említett kamatfelárat teljesen mellőzni kell, az ügyleti kamat viszont továbbra is felszámítandó a kölcsön visszafizetéséig?
- 3) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: a késedelmi kamat mértékét megállapító feltétel semmissége annak tisztességtelen jellege miatt történő megállapítása egyéb olyan joghatásokat kell-e keletkeztetnie ahhoz, hogy a 93/13 irányelvvel összeegyeztethető legyen, mint például mind az ügyleti, mind a késedelmi kamat felszámításának teljes mellőzése, ha a kölcsönvevő a törlesztőrészekre vonatkozó fizetési kötelezettségének a szerződésben előírt határidőben nem tesz eleget, vagy mint a törvényes kamat felszámítása?

(¹) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993 L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.)

A Juzgado de lo Social de Terrassa (Spanyolország) által 2017. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gardenia Vernaza Ayovi kontra Consorci Sanitari de Terrassa

(C-96/17. sz. ügy)

(2017/C 151/26)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social de Terrassa

Az alapeljárás felei

Felperes: Gardenia Vernaza Ayovi

Alperes: Consorci Sanitari de Terrassa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (¹) 4. szakaszának 1. pontja szerinti „munkafeltételek” fogalmába tartozónak tekintendő-e a jogrend által jogellenesnek tekintett, fegyelmi okból történő rendkívüli felmondás minősítésére adott jogi válasz, és különösen, a Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt szövegének elfogadásáról szóló, 2015. október 23-i 2/2015 királyi törvényerejű rendelet) 96. cikkének (2) bekezdése által nyújtott megoldás?
- 2) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv 4. szakaszának 1. pontja alapján hátrányos megkülönböztetést tartalmazónak minősül-e a Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt szövegének elfogadásáról szóló, 2015. október 30-i 2/2015 királyi törvényerejű rendelet) 96. cikkének (2) bekezdésében említett olyan helyzet, amelyben a közszolgálatban alkalmazott munkavállalónak fegyelmi okból történő rendkívüli felmondás, ha visszaélészerűnek – jogellenesnek – minősül, mindig a munkavállaló visszahelyezését eredményezi, de az állandó munkavállalók feladataival azonos feladatokat ellátó, határozatlan időre – vagy ideiglenesen – alkalmazott munkavállaló esetén lehetőséget ad arra, hogy a munkavállalót a végkielégítésért cserébe ne helyezték vissza?
- 3) Továbbá a fentivel azonos kérdésben említett helyzet, ha azt nem az említett irányelvre, hanem az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. cikkére figyelemmel vizsgálják, igazolható-e az eltérő bánásmódot?

(¹) HL 1999 L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

A Tribunal de Contas (Portugália) által 2017 február 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Secretaria Regional de Saúde dos Açores kontra Ministério Público

(C-102/17. sz. ügy)

(2017/C 151/27)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de Contas

Az alapeljárás felei

Felperes: Secretaria Regional de Saúde dos Açores

Alperes: Ministério Público

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 58. cikkének (4) bekezdését, hogy azzal ellentétes a leírthoz hasonló olyan nemzeti szabály[, azaz a Decreto Legislativo Regional n.º 27/2015/A, de 29 de dezembro (2015. december 29-i 27/2015/A regionális törvényerejű rendelet) 40. cikke (3) és (5) bekezdésének c) pontja], amely a közbeszerzés területén lehetővé teszi részvételi feltételként olyan földrajzi feltétel előírását, amely korábban ugyanazon régióban három építési beruházás végrehajtásában áll?

⁽¹⁾ A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2004/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.)

A High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2017. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) (kereskedelmi neve: Mylan) kontra Gilead Sciences Inc.

(C-121/17. sz. ügy)

(2017/C 151/28)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) (kereskedelmi neve: Mylan)

Alperes: Gilead Sciences Inc.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Milyen szempontok alapján lehet eldönteni, hogy „a termék hatályos alapszabadalom oltalma alatt áll” a 469/2009 rendelet⁽¹⁾ 3. cikkének a) pontja értelmében?

⁽¹⁾ A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 152., 1. o.).

A Court of Appeal (Írország) által 2017. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – David Smith kontra Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

(C-122/17. sz. ügy)

(2017/C 151/29)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal

Az alapeljárás felei

Felperes: David Smith

Alperesek: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Amennyiben:

- i. a nemzeti jog releváns rendelkezései a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból való kizárást írják elő azon személyek tekintetében, akik számára valamely gépi meghajtású járműben nem biztosítottak rögzített utasülést,
- ii. A releváns biztosítási kötvény előírja, hogy a biztosítási fedezet azokra az utasokra korlátozódik, akik rögzített utasülésben utaznak, és ez a biztosítási kötvény a baleset időpontjában a nemzeti jog szempontjából jóváhagyott biztosítási kötvénynek minősült,
- iii. az ilyen kizárást előíró releváns nemzeti rendelkezéseket a Bíróság egy korábbi döntésében (C-356/05. sz., Farrel kontra Whitty ítélet) már az uniós joggal ellentétesnek ítélte, és ennek megfelelően előírta az alkalmazásának mellőzését, valamint
- iv. a nemzeti rendelkezés megfogalmazása nem teszi lehetővé az uniós jogi követelményeknek megfelelő értelmezést,

akkor egy magánszemélyek és egy magánjogi biztosítótársaság közötti, 1999-ben történt olyan gépjárműbalesetre vonatkozó jogvitában, amelyben egy utas, aki nem rögzített utasülésben utazott, súlyosan megsérült, ha a nemzeti bíróság a felek beleegyezése mellett alperesként egyesítette a magánjogi biztosítótársaságot és az államot, a nemzeti bíróság, amikor a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek alkalmazását mellőzi, köteles-e a gépjármű-felelősségbiztosítási kötvényben szereplő kizárási záradék alkalmazását is mellőzni vagy más módon megakadályozni, hogy a biztosító az akkor hatályban lévő kizárási záradékra hivatkozzon, annak érdekében, hogy a biztosított sértett az említett biztosítási kötvény alapján közvetlenül a biztosítótársasággal szemben érvényesíthesse kárigényét? Másodlagosan, ez a végeredmény lényegében az irányelvnek az uniós jog által tiltott horizontális közvetlen hatályának egy formáját jelentené-e egy magánszemély viszonylatában?

2017. március 10-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-127/17. sz. ügy)

(2017/C 151/30)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Hottiaux és W. Mölls)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság azáltal, hogy a szállítmányozási vállalkozásokkal szemben megköveteli, hogy bizonyos közutak használatához speciális engedélyekkel rendelkezzenek, nem tett eleget a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. június 25-i 96/53/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ az irányelv I. melléklete 3.1. és 3.4. pontjával összefüggésben értelmezett 3. és 7. cikkéből eredő kötelezettségeinek;
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Lengyel Köztársaság a 96/53/EK irányelv I. melléklete 3.1. és 3.4. pontjában meghatározott, 10 t (nem hajtott tengely), illetve 11,5 t (hajtott tengely) legnagyobb megengedett tengelyterhelésű járművek forgalmát a Lengyelország területén található közutak közel 97 %-án korlátozza, ami sérti az irányelv 3. cikkét. Ez a korlátozás két tényező együtthatásából ered, mégpedig:

1. abból a körülményből, hogy csak a transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) részét képező utakon, valamint egyes országutakon megengedett a 11,5 t legnagyobb megengedett tengelyterhelésű járművek forgalma (a közutakról szóló törvény [Ustawa o drogach publicznych] 41. cikkének (2) bekezdése), valamint
2. abból a követelményből, hogy a más utakon való közlekedéshez speciális engedély szükséges (a közúti közlekedésről szóló törvény [Ustawa Prawo o ruchu drogowym] 64. és azt követő cikkei).

A Bizottság továbbá azt kifogásolja, hogy a Lengyel Köztársaság tévesen értelmezte a 96/53/EK irányelv 7. cikkét. A Lengyel Köztársaság szerint az irányelv rendelkezései lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a 11,5 t tengelyterhelésű járművek forgalmának korlátozásával az irányelv 3. cikkében meghatározott általános elv alól kivételt tegyenek. Igaz, hogy a 7. cikk (2) bekezdése konkrét példákat ad arra, hogy a forgalom jogszerűen milyen esetekben korlátozható (városokban, kisebb falvakban vagy természetvédelmi szempontból különös jelentőséggel bíró területeken), de olyan korlátozásokról van szó, amelyek csupán egyes utakra vagy bizonyos útszakaszok egyes közúti műtárgyaira vonatkoznak. A Bizottság véleménye szerint valamely tagállam nem hivatkozhat ésszerűen a kivételek alkalmazásának lehetőségére ahhoz, hogy az úthálózatának közel 97 %-ára kiterjessze az adott kivételt.

Ezenkívül a közúti közlekedésről szóló törvény ⁽²⁾ 64. cikkének (1) bekezdése szerint ahhoz, hogy a járművek a TEN-T részét nem képező utakon, vagyis a közutak közel 97 %-án közlekedhessenek, speciális engedélyt kell szerezni az illetékes hatóságtól, ami az alábbi nehézségekkel jár:

- bonyolult hivatali formalitások, amelyek szükségessé teszik a kapcsolatfelvételt több közigazgatási hatósággal;
- az engedély földrajzi hatálya korlátozott, ami arra kényszeríti a szállítmányozási vállalkozást, hogy minden útvonalra több engedélyt kérjen;
- az engedély megszerzésére fordított idő és költségek.

Végül a közúti közlekedésről szóló törvény 64. cikkének (2) bekezdése szerint a 11,5 t tengelyterhelésű járművek országút-használatára kiadott IV. kategóriás engedélyek nem használhatók fel osztható rakományok szállítására.

A 96/53/EK irányelv nem teszi lehetővé a gépjárművek szabad mozgásának ilyen mértékű korlátozását vagy megnehezítését. Arra a vállalkozásra, amely nem ért egyet azzal, hogy e kötelezettségeknek alávesse magát, közúti közlekedési tilalom vonatkozik. Egy ilyen szabályozás sérti a 96/53/EK irányelv 3. cikkét, amelynek rendelkezései szerint a tagállamok a területükön „nem utasíthatják el vagy tilthatják meg” a nemzetközi forgalomban az olyan járművek használatát, amelyek az I. mellékletben megállapított tömeg-határértékekkel összhangban vannak.

⁽¹⁾ HL 1996. L 235., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 478. o.

⁽²⁾ A Lengyel Köztársaság Szejmje elnökének a közúti közlekedésről szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt változatáról szóló, 2012. augusztus 30-i közleménye (Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o ruchu drogowym) (Dz. U. 2012, 1137. szám).

2017. március 10-én benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-128/17. sz. ügy)

(2017/C 151/31)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- A Bíróság nyilvánítsa semmisnek az egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016. december 14-i (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelvet;⁽¹⁾
- a Bíróság másodlagosan azon részében nyilvánítsa semmisnek ezen irányelvet, amelyben nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket határoz meg;
- a Bíróság az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság a megtámadott irányelvvel szemben az alábbi jogalapokra hivatkozik:

1. A lojális együttműködés elvének megsértése (EUSZ 4. cikk (3) bekezdés)

Az alperes intézmények a megtámadott irányelv meghozatalával kapcsolatban nem jártak el átlátható módon, és ezáltal a tagállamokkal szemben egyenlőtlen bánásmódot alkalmaztak és csak egyes tagállamokra róttak kibocsátáscsökkentési többletkötelezettséget, amelyet nem alapoz meg költséghatékonysági szempont, továbbá nem alapozzák meg azt a kötelezettségmegosztás módszerei terén alkalmazandó elvek sem. Az, hogy Lengyelország (valamint két másik tagállam) számára – az Európai Parlamenttel való végeleges megállapodás megkötése előtt – a nagyon ambiciózus általános teljes csökkentésszint elérése érdekében új kibocsátáscsökkentési értékeket írtak elő, azt jelenti, hogy Lengyelországot ténylegesen kizárják azon tárgyalásokból, amelyek során véglegesen meghatározták a 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket.

Ezenkívül az alperesek megfosztották Lengyelországot attól a lehetőségtől, hogy hatékonyan ellenőrizhesse azokat a Lengyelországra vonatkozó adatokat, amelyek alapján meghatározták a 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket, és ezáltal megsértették Lengyelország álláspontjának kifejtésére vonatkozó jogát.

2. A nyitottság és az átláthatóság elvének (EUMSZ 15. cikk) megsértése és a megfelelő indokolás (EUMSZ 296. cikk) hiánya

A Lengyel Köztársaság arra hivatkozik, hogy azon előfeltevések, amelyek alapján meghatározták a 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket, nem hozzáférhetőek és nem tették közzé azokat. Hiányoznak az információk az egyes ágazatok technológiai szerkezetére vonatkozó azon előzetes becslésekkel kapcsolatban, amelyekre a 2030. évre vonatkozó kibocsátás-előrejelzést alapozták. Ezen információk hiánya lehetetlenné teszi a 2030. évre vonatkozó kibocsátási előrejelzések megalapozottságának ellenőrzését. Az sem ismert továbbá, hogy az egészségügy területén elérendő globális célt, azaz a halandóság Unión belüli csökkentését milyen képlet alapján számították át az egész Unióra, valamint az egyes tagállamokra vonatkozó kibocsátáscsökkentésre.

Következésképpen az irányelvet elfogadó intézményeknek az említett kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos megfontolásai nem derültek ki világosan és egyértelműen.

3. A megtámadott irányelv által az egyes tagállamokra gyakorolt hatások megfelelő értékelésére vonatkozó kötelezettség, valamint az irányelv végrehajtása által gyakorolt hatások kellő mértékű bemutatására vonatkozó kötelezettség megsértése

A Lengyel Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Bizottság által elvégzett hatásvizsgálat a 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségek alapján a tagállamokban jelentkező széleskörű társadalmi és gazdasági hatásokra tekintettel elégtelen.

A hatásvizsgálat az irányelv céljainak megvalósítása, valamint a szénnek mint tüzelőanyagnak az energiaszektorban és a közösségi lakhatásban játszott szerepét csökkenteni hivatott szerkezetváltás közötti összefüggésre utal. A hatásvizsgálat ugyanakkor nem elemzi pontosan, hogy a kötelezettségeknek való megfelelés jelentős mértékben érinti-e a tagállamok valamelyikének különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásának általános szerkezetét. Ennek különös jelentősége van, mivel ha ténylegesen jelentősen érinti azt, akkor az uniós jogalkotónak a megtámadott irányelvet más jogalapra – azaz az EUMSZ 192. cikk (2) bekezdésére és nem az EUMSZ 192. cikk (1) bekezdésére – hivatkozva kellett volna meghoznia.

4. Az arányosság elvének (EUSZ 5. cikk (4) bekezdés) megsértése

Az alperes intézmények nem vették figyelembe az érzékeny társadalmi és gazdasági költségeket, amelyekkel az egyes szennyező anyagok kibocsátásának 2030-at követő csökkentése iránti kötelezettség végrehajtása Lengyelországban jár. Következésképpen a 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettség végrehajtása Lengyelországban érzékeny negatív társadalmi és gazdasági következményeket vonhat maga után. Az e kötelezettségeknek való megfelelés érdekében eszközölt ráfordítások a várható hatáshoz képest aránytalanul bizonyulhatnak.

A 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó ilyen nagymértékű kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek az irányelvben való rögzítése az irányelvben kitűzött célok eléréséhez nem nyilvánvalóan szükséges.

5. A tagállamok egyenlősége elvének (EUSZ 4. cikk (2) bekezdés) és a kiegyensúlyozott fejlődés elvének (az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdésével együttesen értelmezett EUMSZ 191. cikk (3) bekezdésének negyedik franciabekezdése) megsértése

Az egyes tagállamokat 2030-tól érintő kibocsátáscsökkentési kötelezettség nem veszi figyelembe a tagállamok eltérő gazdasági helyzetét, valamint technológiai és társadalmi feltételeit, közöttük az Unió különböző régióiban felmerülő beruházási szükségletek terjedelmét. A kibocsátáscsökkentési kötelezettségek meghatározásánál az egyes tagállamok tényleges, eltérő gazdasági és társadalmi helyzetétől független, egységes módszert alkalmaztak.

Ezenkívül az alperes intézmények a 2030-ra és az azt követő évekre vonatkozó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek az egyes tagállamok számára történő meghatározásakor valószínűleg nem vették figyelembe az elvárt módon, hogy az Unióval közvetlenül határos területekről jelentős mennyiségű szennyező anyag kerül a határokon át bizonyos tagállamokba, amely a harmadik államokkal határos tagállamoknak az olyan tagállamokkal szembeni eltérő megkülönböztetésével járhat, amelyeket az Unión kívülről származó szennyezőanyag-terhelés nem érint.

(¹) HL 2016. L 344, 1. o.

A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-577/14. sz., Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ügyben 2017. január 10-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Unió által 2017. március 17-én benyújtott fellebbezés

(C-138/17. P. sz. ügy)

(2017/C 151/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Unió, melyet az Európai Unió Bírósága képvisel (képviselek: J. Inghelram és Á. M. Almendros Manzano meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 1) pontját;
- mint megalapozatlant utasítsa el a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által első fokon benyújtott, a bankgarancia észszerű időn túli további fizetése miatt állítólagosan elszenvedett veszteségek címén fizetendő 187 571 euró összegű kártérítés iránti kérelmet;

— a Gascogne Sack Deutschlandot és a Gascogne-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az okozati összefüggés fogalmának értelmezésekor tévesen alkalmazta a jogot, mivel megállapította, hogy az észszerű időn belüli határozathozatal elvének megsértése volt a bankgarancia-költségek fizetésében álló állítólagos vagyoni kár döntő oka, noha az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az ilyen költségek fizetésének döntő oka a vállalkozás azon saját döntése, hogy az uniós bíróság előtti eljárás ideje alatt nem fizeti meg a bíróságot.

A második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék a kár fogalmának értelmezésekor tévesen alkalmazta a jogot, mivel megtagadta azt, hogy a bankgarancia-költségek fizetésével összefüggő állítólagos vagyoni kárra ugyanazon feltételt alkalmazza, mint amelyet a bíróság összege után járó kamatok megfizetésével összefüggő állítólagos vagyoni kár tekintetében fogalmazott meg, azaz hogy az elsőfokú eljárás felpereseinek kellett bizonyítaniuk, hogy az ez utóbbi fizetésével kapcsolatos pénzügyi teher meghaladta azt az előnyt, amelyet abból húzhattak, hogy nem fizették meg a bíróságot.

A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az állítólagos vagyoni kár bekövetkezése időszakának meghatározásakor tévesen alkalmazta a jogot, valamint megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel magyarázat nélkül megállapította, hogy azon időszak, amely során a bankgarancia-költségek fizetésében álló állítólagos vagyoni kár bekövetkezett, eltérhet attól az időszaktól, amely vonatkozásában az állítólag e kárt okozó jogellenes magatartás fennállását megállapította.

A Törvényszék (kibővített harmadik tanács) T-577/14. sz., Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ügyben 2017. január 10-én hozott ítélete ellen a Gascogne Sack Deutschland GmbH és a Gascogne S.A. által 2017. március 22-én benyújtott fellebbezés

(C-146/17. P. sz. ügy)

(2017/C 151/33)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne S.A. (képviselők: F. Puel és E. Durand ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió, melyet az Európai Unió Bírósága képvisel; az Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- részben helyezze hatályon kívül a fellebbezők jogtanácsosaival az e-Curián keresztül 2017. január 16-án közölt megtámadott ítéletet, amelyben a Törvényszék, miközben elismerte az észszerű időn belüli határozathozatal elvének a 2011. november 16-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet (T-72/06) és a 2011. november 16-i Sachsa Verpackung kontra Bizottság ítélet (T-79/06) alapjául szolgáló ügyekben való megsértését, és az észszerű időn belüli határozathozatal elvének megsértése miatt a fellebbezőket ért vagyoni és nem vagyoni károk bekövetkezését, az így elszenvedett károk nem megfelelő és nem teljes megtérítésére kötelezte az Uniót;
- a fellebbezők kérelmeinek megfelelően és korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva véglegesen hozzon határozatot a fellebbezőket ért vagyoni és nem vagyoni károk pénzügyi kompenzációjáról;
- az Európai Uniót kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap keretében a Gascogne előadja, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy megtagadta a 2011. május 30-át megelőző időszak vonatkozásában elszenvedett vagyoni kár megtérítésére való kötelezést, azzal az indokkal, hogy nem határozhat a kereseten túlterjedően – ezen elv értelmezése és alkalmazása során nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot.

A második jogalap keretében a Gascogne előadja, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy úgy döntött, hogy a vagyoni kár kiszámítása érdekében az említett kár kiindulópontjaként a Gascogne által 30 hónapra, a Törvényszék által azonban 20 hónapra becsült túlzott időtartam alapján a Gascogne által visszafelé megállapított kárt veszi figyelembe, és azáltal, hogy a Gascogne-t ért vagyoni kár megtérítését így 6 hónapos időszakra rendelte el, noha a Törvényszék kifejezetten kimondta, hogy az elszenvedett vagyoni kár abban áll, hogy fizették a bankgarancia-költségeket azon időszak alatt, amely megfelel az észszerű idő túllépésének (amely 20 hónap) – egyértelműen ellentmondott önmagának, és nem biztosított joghatást a megállapításainak.

A harmadik jogalap keretében a Gascogne előadja, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy a fellebbezők által eredetileg bemutatott módszerektől eltérő módszerekkel számította ki a vagyoni kárt, anélkül hogy a fellebbezők kifejtették volna álláspontjukat azzal kapcsolatban, hogy e számítási módszer milyen következményekkel járhat – megsértette a védelemhez való jogot.

A negyedik jogalap keretében a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy az elszenvedett nem vagyoni kár miatt nem ítélt meg olyan kártérítést, amelynek összege arányát tekintve sokkal nagyobb az Európai Bizottság által kiszabott bírsághoz képest, azzal az indokkal, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság nem kérdőjelezheti meg egészében vagy részben a bírság összegét az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása miatt – az említett ítélkezési gyakorlat értelmezése és alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot.

Az ötödik jogalap keretében a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy az elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelmet elutasította azzal az indokkal, hogy a fellebbezők által kért kártérítés megítélése a mértékére tekintettel valójában megkérdőjelezné a velük szemben kiszabott bírság összegét, miközben pedig az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének és az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének rendelkezései éppen arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék bármely, az európai intézmények által okozott kárt elszenvedő felperesnek, hogy a Törvényszéktől kártérítést kérjen – megfosztotta az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdését és az EUMSZ 340. cikk második bekezdését a hatékony érvényesüléstől, és megsértette e cikkek rendelkezéseit, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogot.

A hatodik jogalap keretében a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy a fellebbezőknek az elszenvedett nem vagyoni kár címén 5 000 euró kártérítést ítélt meg, noha egyrészt megállapította, hogy a nem vagyoni kár megtérítése még részben sem kérdőjelezheti meg a Bizottság által kiszabott bírság összegét, másrészt pedig kifejezetten elismerte a fellebbezőket ért nem vagyoni kár bekövetkezését, amelyet „az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztásának terjedelmére” és „a jelen kereset hatékonyságára” figyelemmel meg kell téríteni – egyértelműen ellentmondott önmagának.

A hetedik jogalap keretében a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy a megállapítását alátámasztandó bármilyen igazoló elem nélkül megállapította egyrészt azt, hogy az észszerű időn belüli határozathozatal elve megsértésének megállapítása e jogsértés tárgyára és súlyára tekintettel elegendő ahhoz, hogy orvosolja a jóhírnevet ért állítólagos sérelmet, másrészt pedig azt, hogy az 5 000 eurós kártérítés az elszenvedett nem vagyoni kár megfelelő megtérítésének minősül – megsértette az indokolási kötelezettséget.

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – El-Qaddafi kontra Tanács

(T-681/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közös kül- és biztonságpolitika — Líbiával szemben hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Az Unió területére való belépés és a területén történő átutazás korlátozásai — A felperes nevének további szerepeltetése — Védelemhez való jog — Indokolási kötelezettség”)

(2017/C 151/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Maszkat, Omán) (képviselők kezdetben: J. Jones QC, később: S. Bafadhel barrister)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: S. Kyriakopoulou és A. de Elera-San Miguel Hurtado meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló és egyrészt a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/137/KKBP határozat módosításáról szóló, 2014. június 23-i 2014/380/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 183., 52. o.) megsemmisítése iránti kérelem, amennyiben e határozat továbbra is szerepelteti a felperes nevét a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 28-i 2011/137/KKBP tanácsi határozat (HL 2011. L 58., 53. o.; helyesbítés: HL 2011. L 87., 31. o.) I. és III. mellékletében szereplő jegyzékben, másrészt pedig a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2014. június 23-i 689/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2014. L 183., 1. o.) megsemmisítése iránti kérelem, amennyiben e végrehajtási rendelet továbbra is szerepelteti a felperes nevét a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. március 2-i 204/2011/EU tanácsi rendelet (HL 2011. L 58., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 143., 23. o.) II. mellékletében szereplő jegyzékben.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék megsemmisíti a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/137/KKBP határozat módosításáról szóló, 2014. június 23-i 2014/380/KKBP tanácsi határozatot, amennyiben az továbbra is szerepelteti Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi nevét a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 28-i 2011/137/KKBP tanácsi határozat I. és III. mellékletében szereplő jegyzékben.
- 2) A Törvényszék megsemmisíti a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2014. június 23-i 689/2014/EU tanácsi végrehajtási rendeletet, amennyiben az továbbra is szerepelteti A. M. M. El-Qaddafi nevét a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. március 2-i 204/2011/EU tanácsi rendelet II. mellékletében szereplő jegyzékben.
- 3) A Törvényszék kötelezi az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 431., 2014.12.1.

A Törvényszék 2017. március 30-i ítélete – Görög Köztársaság kontra Bizottság(T-112/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„EMOGA — Garanciarészleg — EMGA és EMVA — Finanszírozásból kizárt költségek — 1782/2003/EK rendelet — 796/2004/EK rendelet — Területalapú támogatási program — Az állandó legelő fogalma — Indokolási kötelezettség — Arányosság — Pénzügyi átalánykorrekció — Korábbi korrekció levonása”)

(2017/C 151/35)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Görög Köztársaság (képviselők kezdetben: I. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou és A. Vasilopoulou, később: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou és A. Vasilopoulou, meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők kezdetben: D. Triantafyllou és A. Marcoulli, később: D. Triantafyllou, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkre alapított és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/950/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL 2014. L 369., 71. o.) megsemmisítésére irányuló kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/950/EU bizottsági végrehajtási határozatot abban a részében, amely a Görög Köztársaság által az EMVA 2. tengely vidékfejlesztési ágazatban (2007–2013, területalapú intézkedések) kifizetett kiadásokkal kapcsolatban a 2009-es pénzügyi év tekintetében a mezőgazdasági parcellák azonosítási rendszerére (MePAR) és a helyszíni ellenőrzésekre vonatkozó hiányosságok miatt (második pillér, 2008-as igénylési év) előírt 5 007 867,36 euró összegű korrekcióra, 2 318 055,75 euró összegű levonásra és 2 689 811,61 euró összegű pénzügyi kihatásra vonatkozik.
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Görög Köztársaság maga viseli saját költségeit és az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 171., 2015.5.26.

A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – Deutsche Telekom kontra Bizottság(T-210/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Versenyszabályok alkalmazására irányuló eljárásra vonatkozó dokumentumok — A hozzáférés megtagadása — Indokolási kötelezettség — Harmadik személy kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivétel — Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel — Nyomós közérdek — Harmadik személyekkel való egyeztetés — Átláthatóság — A megerősítő kérelemre határidőn belül adott válasz hiánya”)

(2017/C 151/36)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Deutsche Telekom AG (Bonn, Németország) (képviselők: A. Rosenfeld és O. Corzilius ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők kezdetben: J. Vondung és A. Buchet, később: F. Erlbacher, P. Van Nuffel és A. Dawes, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom hivatkozási számú, erőfölénnyel való visszaélést érintő eljárásra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést a felperestől megtagadó, 2015. február 17-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Deutsche Telekom AG-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 270., 2015.8.17.

A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – J & Joy kontra EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY)

(T-387/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A J AND JOY európai uniós szóvédjegy — A korábbi joy SPORTSWEAR nemzeti ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — Az áruk hasonlósága — A megjelölések hasonlósága — Értékelési szempontok — Összetett védjegy — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2017/C 151/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: J & Joy SA (Waremmes, Belgium) (képviselők: A. Maqua, C. Pirenne és C. Smits ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. O'Neill meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoos, Németország) (képviselő: T. Kiphuth ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Joy-Sportswear és a J & Joy közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. április 22-én hozott határozata (R 1352/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a J & Joy SA-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 381., 2015.11.16.

A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – J & Joy kontra EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY)(T-388/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A JN-JOY európai uniós szóvédjegy — A korábbi joy SPORTSWEAR nemzeti ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — Az áruk hasonlósága — A megjelölések hasonlósága — Értékelési szempontok — Összetett védjegy — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2017/C 151/38)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: J & Joy SA (Waremmes, Belgium) (képviselők: A. Maqua, C. Pirenne és C. Smits ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. O'Neill meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoos, Németország) (képviselő: T. Kiphuth ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Joy-Sportswear és a J & Joy közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. április 22-én hozott határozata (R 1353/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a J & Joy SA-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 381., 2015.11.16.

A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – J & Joy kontra EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY)(T-389/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A J&JOY európai uniós ábrás védjegy — A korábbi joy SPORTSWEAR nemzeti ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — Az áruk hasonlósága — A megjelölések hasonlósága — Értékelési szempontok — Összetett védjegy — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2017/C 151/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: J & Joy SA (Waremmes, Belgium) (képviselők: A. Maqua, C. Pirenne és C. Smits ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. O'Neill meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoos, Németország) (képviselő: T. Kiphuth ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Joy-Sportswear és a J & Joy közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. április 22-én hozott határozata (R 1355/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a J & Joy SA-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 381., 2015.11.16.

A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – Hollandia kontra Bizottság

(T-501/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„EMGA és EMVA — A finanszírozásból kizárt kiadások — Integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer — Csökkentések és kizárások a kölcsönös megfeleltetés szabályainak tiszteletben nem tartása esetén — Az előírások kisebb jelentőségű megsértése — A 73/2009/EK rendelet 24. cikkének (2) bekezdése — Az 1122/2009/EK rendelet 71. cikkének (3) bekezdése — Bizonyítási teher — A 73/2009/EK rendelet II. mellékletének értelmezése”)

(2017/C 151/40)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Holland Királyság (képviselők: M. Bulterman, B. Koopman és H. Stergiou meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: H. Kranenborg és D. Triantafyllou meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozó: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők kezdetben: C. Brodie, később: J. Kraehling, végül: J. Kraehling és G. Brown meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2015. június 22-i (EU) 2015/1119 bizottsági végrehajtási határozatnak (HL 2015. L 182., 39. o.) a Holland Királyság által kifizetett kiadásokra vonatkozó részében való megsemmisítése érdekében benyújtott, az EUMSZ 263. cikkre alapított kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Holland Királyság maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.
- 3) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 346., 2015.10.19.

A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – Regent University kontra EUIPO – Regent’s College (REGENT UNIVERSITY)

(T-538/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — REGENT UNIVERSITY európai uniós szóvédjegy — REGENT’S COLLEGE korábbi nemzeti védjegy — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)

(2017/C 151/41)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Regent University (Virginia Beach, Virginia, Egyesült Államok) (képviselők: E. Himsworth, QC és D. Wilkinson, solicitor)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: S. Bonne meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Regent’s College (London, Egyesült Királyság) (képviselő: S. Malynicz, QC)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Regent’s College és a Regent University közötti törlési eljárással kapcsolatban 2015. július 6-án hozott határozata (R 1859/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Regent University-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 371., 2015.11.9.

A Törvényszék 2017. március 29-i ítélete – Alcohol Countermeasure Systems (International) kontra EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK)

(T-638/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — ALCOLOCK európai uniós szóvédjegy — ALCOLOCK egyesült királyságbeli védjegy — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, valamint 53. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja — A korábbi védjegy tényleges használata”)

(2017/C 151/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Kanada) (képviselők: E. Baud és P. Marchiset ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: S. Hanne meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban: Lion Laboratories Ltd (Barry, Egyesült Királyság)

Az ügy tárgya

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának a Lion Laboratories és az Alcohol Countermeasure Systems (International) közötti törlési eljárással kapcsolatban 2015. augusztus 11-én hozott határozata (R 1323/2014-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék az Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc.-et kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 16., 2016.1.18.

A Törvényszék 2017. március 28-i ítélete – Portugália kontra Bizottság**(T-733/15. sz. ügy) ⁽¹⁾****(„A Bíróság tagállami kötelezettségszegést megállapító ítélete végrehajtásának elmulasztása — A kényszerítő bírság összegét megállapító határozat — A vitatott nemzeti intézkedés hatályon kívül helyezése — A kötelezettségszegés megszüntetésének időpontja”)****(2017/C 151/43)****Az eljárás nyelve: portugál****Felek**

Felperes: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes és M. Figueiredo meghatalmazottak, segítőjük: L. Silva Morais ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Nicolae és P. Costa de Oliveira meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló, a 2015. október 8-i Ares(2015)4178538 bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kérelem, amellyel a Bizottság felszólította a Portugál Köztársaságot 580 000 euró megfizetésére kényszerítő bírság behajtásának jogcímén, a 2014. június 25-e és augusztus 21-e közötti időszak tekintetében, a 2014. június 25-i Bizottság kontra Portugália ítélet (C-76/13, nem tették közzé, EU:C:2014:2029) végrehajtásaként.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 68., 2016.2.22.

A Törvényszék 2017. április 3-i ítélete – Németország kontra Bizottság**(T-28/16. sz. ügy) ⁽¹⁾****(„EMGA és EMVA — A finanszírozásból kizárt kiadások — Vidékfejlesztés — Birtokrendezések és falumegújítások — A műveletek kiválasztási szempontjai — A lojális együttműködés elve — Szubszidiaritás — Jogos bízalom — Arányosság — Indokolási kötelezettség”)****(2017/C 151/44)****Az eljárás nyelve: német****Felek**

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők kezdetben: T. Henze és A. Lippstreu, később: T. Henze és D. Klebs, meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Aquilina és B. Eggers, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló, és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2015. november 13-i (EU) 2015/2098 bizottsági végrehajtási határozat (HL 2015. L 303., 35. o.) mellékletének és 1. cikkének megsemmisítése iránti kérelem, amennyiben azok a Németországi Szövetségi Köztársaság illetékes kifizető ügynöksége által az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére teljesített kifizetéseket összesen 7 719 920,30 euró összegben kizárták az Európai Unió finanszírozásából.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 98., 2016.3.14.

A Törvényszék 2017. március 30-i ítélete – Apax Partners UK kontra EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS)

(T-209/16. sz. ügy) (¹)

(„Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — Az APAX PARTNERS európai uniós szövédjegy bejelentése — Az APAX korábbi nemzetközi szövédjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — Szolgáltatások hasonlósága — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)

(2017/C 151/45)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Apax Partners UK Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: D. Rose és J. Warner, solicitors)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: J. Ivanauskas meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Apax Partners Midmarket (Párizs, Franciaország) (képviselő: C. Joly ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának az Apax Partners Midmarket és az Apax Partners UK közötti törlési eljárással kapcsolatban 2016. február 17-én hozott határozata (R 1611/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék az Apax Partners UK Ltd-t kötelezi a költségek viselésére, köztük az Apax Partners Midmarket részéről az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési tanácsa előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek viselésére is.

(¹) HL C 232., 2016.6.27.

A Törvényszék 2017. április 3-i ítélete – Cop kontra EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)(T-215/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — Az AMPHIBIAN ábrás védjegy — Feltétlen kizáró okok — Megkülönböztető képesség — Leíró jelleg hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja”)

(2017/C 151/46)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Cop Vertriebs-GmbH (Aresing, Németország) (képviselő: H. Hofmann ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Hanf meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Conexa LLC (Dover, Delaware, Amerikai Egyesült Államok) (képviselő: H. Twelmeier ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Cop és a Conexa közötti törlési eljárással kapcsolatban 2016. március 7-én hozott határozata (R 1984/2015-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Cop Vertriebs-GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 251., 2016.7.11.

2017. február 23-ánbenyújtott kereset – Proximus kontra Tanács

(T-117/17. sz. ügy)

(2017/C 151/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Proximus SA/NV (Brüsszel, Belgium) (képviselő: B. Schutyser ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a felperessel 2016. december 23-án közölt, a szerződés más ajánlattevőnek, nem pedig a felperesnek történő odaítéléséről szóló tanácsi határozatot;
- a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik, állítva, hogy az ajánlatokban foglalt árak értékeléséhez használt módszer nem teszi lehetővé az uniós jog által előírt gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat kiválasztását.

2017. február 22-én benyújtott kereset – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton kontra EKB

(T-124/17. sz. ügy)

(2017/C 151/48)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton (Athén, Görögország) (képviselő: P. I. Miliarakis ügyvéd)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- adjon helyt a keresetnek;
- kötelezze az alperes Európai Központi Bankot, hogy fizesse meg a TSMEDE ágazat javára a jelenlegi társadalombiztosítási szervezet, az EFKA számára a következő összegeket: a) 1 606 539 086,28 euró, a korábbi ETAA részesedésének névértéke címén és b) 84 285 086,36 euró, kötvények címén, valamint a jelen kereset benyújtásától a kifizetésig keletkező kamatok (másodlagosan, kötelezze az EKB-t a kért szakértői vélemény alapján esetlegesen megállapított kártérítés megfizetésére)
- a Törvényszék eljárási szabályzata rendelkezéseinek megfelelően rendelje el szakértői vélemény elkészítését a felperes tagjai, és mindenesetre a TSMEDE ágazat, korábban az ETAA, jelenleg pedig az EFKA által elszenvedett kár összegének meghatározása céljából;
- kötelezze az alperest a Görög Köztársasággal 2012. február 15-én kötött [csere]megállapodás igazolására; és
- az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következőkre hivatkozik.

1. A jelen keresetben arra hivatkoznak, hogy fennáll az EKB szerződésen kívüli felelőssége, mivel a társadalombiztosítási szervezetnél – mint pénzintézetnél – nem került sor a magánszektor részvételére (Private Sector Involvement [PSI]), hanem csak az állami szektor részvételére (Official Sector Involvement [OSI]).
2. A jelen kereset kiemeli a görög állami banknak – mint a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) tagjának – az EKB-val fennálló kapcsolatát, következésképpen pedig az OSI görög állami bank általi irányítása és az EKB azon mulasztásáért fennálló felelősség közötti okozati kapcsolatot, hogy megengedte a KBER egyik tagjának az OSI megvalósítását. Ezen túlmenően a jelen kereset kiemeli az EKB-nak a kollektív fellépési záradékok (Collective Action Clauses [CACs]) társadalombiztosítási intézetek kárára történő működése tekintetében fennálló felelősségét.
3. A jelen kereset szerint fennáll az EKB szerződésen kívüli felelőssége, amennyiben nem helyezte hatályon kívül időben és mindenesetre 2011. július 21-től (másodlagosan pedig 2011. október 26-tól) a 2010. május 6-i határozatot (BCE 2010/3–2010/268/EU), amelyben „függetlenül bármely, a hitelminőségre vonatkozó külső értékeléstől” (azaz a Standard & Poor's, a Fitch és a Moody's hitelminősítő ügynökségek értékelésétől) többek között garantálta a görög kötvények érvényességét. Az EKB rendkívül későn, azaz 2012. február 27-én az (EKB) 2012/133/EU határozattal helyezte hatályon kívül a 2010. május 6-i határozatot. Következésképpen mulasztásával az EKB hosszú időn keresztül megerősítette a görög kötvényekkel kapcsolatos jogos várakozásokat.
4. A jelen kereset kiemeli, hogy az OSI révén az EKB nem vehetett részt a görög államadósság átalakításából, mint ahogyan – beavatkozásával – a nemzeti központi bankok sem. Ez azonban sérti az egyenlő bánásmód elvét.

5. A jelen kereset kiemeli, hogy valamely uniós tagállam, különösen pedig az euróövezetbe tartozó tagállam nem végezheti el egyoldalúan a nemzeti jogrenden belül (parlament – minisztertanács – miniszteri határozatok) az államadósság egyoldalú átalakítását az EKB jóváhagyása vagy hallgatóságos beleegyezése nélkül, máskülönben pénzügyi káosz alakulna ki. A jelen ügyben az EKB hallgatóságosan hozzájárult az átalakításhoz, következésképpen pedig fennáll szerződésen kívüli felelőssége a károk 53,3 %-áért, amely olyan mértékű, hogy a [TSMEDÉ] tulajdonhoz való jogának velejéig hatol. Nyilvánvaló az EKB mulasztás miatt a szóban forgó károkért fennálló felelőssége, az EKB szerveinek magatartása, valamint szerződésen kívüli felelőssége közötti okozati kapcsolat.

2017. március 11-én benyújtott kereset – Le Pen kontra Európai Parlament

(T-161/17. sz. ügy)

(2017/C 151/49)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Franciaország) (képviselők: M. Ceccaldi és J.-P. Le Moigne ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Parlament főtitkáranak 2017. január 6-i, „az Európai Parlament tagjainak statútumára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről” szóló módosított 2008. május 19-i és július 9-i európai parlamenti elnökségi 2009/C 159/01 határozat 33., 43., 62., 67. és 68. cikke értelmében meghozott, a parlamenti támogatás keretében jogtalanul felvett összegek miatt a felperessel szemben 41 554 euró összegben fennálló követelést megállapító és a behajtást indokoló határozatát, amely megbízza az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselőt, hogy az intézmény számvitelért felelős tisztviselőjével együttműködésben ezen összeget a végrehajtási intézkedések 68. cikke, valamint a költségvetési rendelet 66. 78., 79. és 80. cikke alapján hajtsa be;
- semmisítse meg a 2017. január 11-i 2017–22. számú terhelési értesítést, amely tájékoztatta a felperest arról, hogy a Főtitkár 2017. január 6-i határozata értelmében 41 554 euró összegű követelést állapítottak meg vele szemben, továbbá a jogalap nélkül kifizetett összegeknek az európai parlamenti képviselők statútuma alkalmazási szabályainak 68. cikke, valamint a költségvetési rendelet 66., 78., 79. és 80. cikke alapján történő visszaköveteléséről;
- kötelezze az Európai Parlamentet az eljárás összes költségének viselésére;
- kötelezze az Európai Parlamentet arra, hogy M. Le Pen részére a megtérítendő összegek megtérítése címén fizessen meg 50 000 eurót.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a megtámadott jogi aktusok alaki jogszerűségét érintő hibákra alapított jogalap. Ez a jogalap öt részből áll.

- Az első, amely alapján a képviselőket érintő pénzügyi döntésekkel kapcsolatos hatáskör az Európai Parlament elnökségét illeti és nem a Főtitkárt.
- A második, amely alapján az Európai Parlament elnöksége nem módosíthatja hatásköre jellegét és mértékét. Márpedig a Főtitkár nem igazolja a Parlamenti Elnökség elnökének semmilyen rendszeres megbízását, amely számára a megtámadott jogi aktusok elfogadására és közzétételére felhatalmazást ad valamely képviselőt érintő pénzügyi kérdések rendezését illetően.
- A harmadik, amely szerint a megtámadott jogi aktusokból hiányzik a megfelelő indokolás és önkényes jellegűek.
- A negyedik, a lényeges eljárási szabályok megsértésén alapul.

- Az ötödik, az ügy iratainak az Európai Unió Főtitkára általi személyes vizsgálatának hiányán alapul.
- 2. A második, a megtámadott jogi aktusok anyagi jogszerűségét érintő hibákra alapított jogalap. Ez a jogalap hat részből áll.
 - Az első, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésén alapul.
 - A második, megtámadott jogi aktusokat alátámasztó tények hiányán alapul.
 - A harmadik, amely alapján a megtámadott jogi aktusok hatásköri visszaélésem alapulnak.
 - A negyedik, amely alapján a megtámadott jogi aktusok eljárási visszaéléseken alapulnak.
 - Az ötödik, a megtámadott jogi aktusok hátrányosan megkülönböztető jellegén és a fumus persecutionis fennállásán alapul.
 - A hatodik, az OLAF függetlenségének hiányán alapul.

2017. március 8-án benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság

(T-166/17. sz. ügy)

(2017/C 151/50)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thesszaloniki, Görögország) (képviselők: V. Christianos és S. Paliou ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságnak az EKETA-hoz intézett azon felhívása, hogy az fizessen vissza 197 799,52 EUR-t, amely összeg megfelel az EKETA által a SENSATION projekt tekintetében kapott összegnek, és amely felhívás a 3241615291/29.11.2016 jóváírási értesítésben került megfogalmazásra, 191 039,55 EUR összeg erejéig megalapozatlan;
- állapítsa meg, hogy a 191 039,55 EUR összeg támogatható összegnek minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni az Európai Bizottságnak;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes által viselt perköltségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A jelen keresettel az Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) a Bizottság által a 3241615291/29.11.2016 tartozási értesítésben a SENSATION projektben való részvétel vonatkozásában megfogalmazott felszólítást vitatja. Ezzel a tartozási értesítéssel a Bizottság arra szólította fel az EKETA-t, hogy részben fizesse vissza a SENSATION projektre kapott összeget, 197 799,52 EUR értékben. A felszólítás a Bizottság által a felperes helyiségeiben végrehajtott helyszíni ellenőrzésen alapult.
2. Ezen összefüggésben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék az EUMSZ 272. cikk értelmében állapítsa meg, hogy a tartozásértesítésben szereplő említett összeg, azaz a 191 039,55 EUR támogatható kiadásnak minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni a Bizottság számára.
3. Az EKETA azt állítja, hogy a fent említett 191 039,55 EUR összeg a személyzet támogatható kiadásaiból, az alvállalkozások kiadásaiból, valamint közvetett költségekből tevődik össze, amelyeket a Bizottság tévesen utasított el nem támogatható kiadásokként. A felperes kiadásainak támogatható jellegét az a körülmény is alátámasztja, hogy az Európai Bizottság előtt erre hivatkozás történt a helyszíni ellenőrzés során, azt ezt következő levelezés során, továbbá a Törvényszék előtt is.

2017. március 16-án benyújtott kereset – CBA Spielapparate- und Restaurantbertiebs kontra Bizottság**(T-168/17. sz. ügy)**

(2017/C 151/51)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: CBA Spielapparate- und Restaurantbertiebs GmbH (Bécs, Ausztria) (képviselő: A. Schuster ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- adjon helyt a megsemmisítés iránti keresetnek, és semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2017. január 13-i C (2017) 249 final bizottsági határozat megsemmisítését kéri, mely a felperes által az 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ alapján előterjesztett, iratbetekintés iránti megerősítő kérelemre vonatkozik.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap: Lényeges alaki előírások megsértése, különösen az indoklás hiánya
2. A második jogalap: A Szerződéseken alapuló jog megsértése

A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság által alkalmazott, az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkében előírt, kivételre vonatkozó rendelkezések jogellenesek, mivel ellentétesek a magasabb szintű elsődleges joggal, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 42. és 47. cikkével.

Ezenfelül az uniós jogban is érvényesül a magasabb szintű elsődleges jognak az azzal ellentétben álló másodlagos joggal szembeni elsőbbsége, így a Bizottságnak emiatt sem kellett volna alkalmaznia az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt, kivételre vonatkozó rendelkezéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.)

2017. március 17-én benyújtott kereset – Ralph Pethke kontra EUIPO**(T-169/17. sz. ügy)**

(2017/C 151/52)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: Ralph Pethke (Alicante, Spanyolország) (képviselő: H. Tettenborn ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2016. október 17-i PERS-AFFECT-16-134 határozatot, amely a felperest 2016. október 17-i hatállyal az Operatív Főosztály vezetői álláshelyéről a felügyeletért felelős szerv egyik álláshelyére osztotta be újra, és tanácsossá minősítette őt vissza;

- a jogellenesség folytán a felperest ért vagyoni és nem vagyoni kár jogcímén ítéljen meg kártérítést a felperesnek; valamint
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a fegyelmi eljárásra vonatkozó, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) foglalt rendelkezések megsértése.

A felperes azt állítja, hogy a főosztályvezetői álláshelyről egy előmeneteli kilátások nélküli tanácsosi álláshelyre történő visszaminősítés nem jogszerű újrabeosztásnak, hanem olyan fegyelmi visszaminősítésnek minősül, amely egyéb jogi alap hiányában fegyelmi eljárást feltételezett volna. Ezáltal az alperes az eljárása során megsértette a személyzeti szabályzat 86. cikkében és IX. mellékletében foglalt rendelkezéseket.

2. Második jogalap: jogellenes újrabeosztás/hatáskörrel való visszaélés

A felperes azt állítja, hogy nem teljesülnek a rendes újrabeosztás feltételei. Az újrabeosztást/visszaminősítést ugyanis nem indokolja szolgálati érdek, továbbá az annak igazolásaképpen előadott különböző (változó) indokok hatáskörrel való visszaélésre utalnak, valamint nem tartották tiszteltben a rendes újrabeosztáshoz megkövetelt egyenértékűséget elvet sem.

3. Harmadik jogalap: az önkényes eljárás tilalmának és a felperes nemén alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése

A felperes úgy véli, hogy a nemén alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az újrabeosztása/visszaminősítése, amelyre azért került sor, hogy a felső vezetésben növeljék a nők arányát.

4. Negyedik jogalap: az arányosság elvének megsértése

A felperes azt kifogásolja, hogy a fegyelmi jellegű újrabeosztása aránytalan intézkedésnek minősül az EUIPO belső szervezeti átalakítása keretében.

5. Ötödik jogalap: a megfelelő ügyintézéshez való jog és a gondossági kötelezettség megsértése – A felperes testi és lelki integritásának sérelme – Zaklatás

Az ötödik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a „kíméletlen” visszaminősítése sérti a testi és lelki integritását, és nem teljesíti a megfelelő ügyintézés egyetlen minimumkövetelményét sem.

Az EUIPO cselekményei és mulasztásai folytán a felperesnek a vagyoni és nem vagyoni károkra alapított pénzbeli kártérítési igénye keletkezett.

2017. március 15-én benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság

(T-177/17. sz. ügy)

(2017/C 151/53)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (EKETA) (Thessaloniki, Görögország) (képviselők: V. Christianos és S. Paliou ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságnak az EKETA-hoz intézett azon felhívása, hogy az fizessen vissza 197 799,52 EUR-t, amely összeg megfelel az EKETA által az ASK-IT projekt tekintetében a Bizottságtól kapott összegnek, és amely felhívás a 3241615292/29.11.2016 jóváírási értesítésben került megfogalmazásra, 143 910,77 EUR összeg erejéig megalapozatlan;
- állapítsa meg, hogy a 143 910,77 EUR összeg támogatható összegnek minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni az Európai Bizottságnak;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes által viselt perkötségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A jelen keresettel az Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) a Bizottság által a 3241615292/29.11.2016 tartozási értesítésben az ASK-IT projektben való részvétel vonatkozásában megfogalmazott felszólítást vitatja. Ezzel a tartozási értesítéssel a Bizottság arra szólította fel az EKETA-t, hogy részben fizesse vissza az ASK-IT projektre kapott összeget, 211 185,95 EUR értékben. A felszólítás a Bizottság által a felperes helyiségeiben végrehajtott helyszíni ellenőrzésen alapult.
2. Ezen összefüggésben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék az EUMSZ 272. cikk értelmében állapítsa meg, hogy a tartozásértesítésben szereplő említett összeg, azaz a 143 910,77 EUR támogatható kiadásnak minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni a Bizottság számára.
3. Az EKETA azt állítja, hogy a fent említett 143 910,77 EUR összeg a személyzet támogatható kiadásaiból, az alvállalkozások kiadásaiból, valamint közvetett költségekből tevődik össze, amelyeket a Bizottság tévesen nem támogatható kiadásokként utasított el. A felperes kiadásainak támogatható jellegét az a körülmény is alátámasztja, hogy az Európai Bizottság előtt erre hivatkozás történt a helyszíni ellenőrzés során, azt ezt követező levelezés során, továbbá a Törvényszék előtt is.

2017. március 21-én benyújtott kereset – Menta y Limón Decoración kontra EUIPO – Santa Cruz de La Palma-i önkormányzat (Helyi ruházatot viselő férfi ábrázolása)

(T-183/17. sz. ügy)

(2017/C 151/54)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Spanyolország) (képviselő: E. Estella Garbayo ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: a Santa Cruz de La Palma-i önkormányzat (Santa Cruz de La Palma, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: európai uniós ábrás védjegy (Helyi ruházatot viselő férfi ábrázolása) – 10 822 013. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. január 9-én hozott határozata (R 510/2015-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- hagyja helyben az EUIPO törlési osztálya által 2015. január 28-án hozott elsőfokú határozatot, amely teljes egészében megtagadta a Santa Cruz de La Palma-i önkormányzat 10 822 013. sz. európai uniós védjegybejelentését;
- az alperest kötelezze a jelen eljárás, valamint a törlési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- a 207/2009 rendelet 53. cikke (2) bekezdése d) pontjának megsértése.

2017. március 20-án benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság

(T-189/17. sz. ügy)

(2017/C 151/55)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thesszaloniki, Görögország) (képviselők: V. Christianos és S. Paliou ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságnak az EKETA-hoz intézett azon felhívása, hogy az fizessen vissza 64 720,19 EUR-t, amely összeg megfelel az EKETA által a HUMABIO projekt tekintetében a Bizottságtól kapott összegnek, és amely felhívás a 3241615288/29.11.2016. sz. jóváírási értesítésben került megfogalmazásra, 27 830,27 EUR összeg erejéig megalapozatlan;
- állapítsa meg, hogy a 27 830,27 EUR összeg támogatható összegnek minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni az Európai Bizottságnak;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes által viselt perköltségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A jelen keresettel az Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (a továbbiakban: EKETA) a Bizottság által a 3241615288/29.11.2016 tartozási értesítésben a HUMABIO projektben való részvétel vonatkozásában megfogalmazott felszólítást vitatja. Ezzel a tartozási értesítéssel a Bizottság arra szólította fel az EKETA-t, hogy részben fizesse vissza a HUMABIO projektre kapott összeget, 64 720,19 EUR értékben. A felszólítás a Bizottság által a felperes helyiségeiben végrehajtott helyszíni ellenőrzésen alapult.
2. Ezen összefüggésben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék az EUMSZ 272. cikk értelmében állapítsa meg, hogy a tartozásértesítésben szereplő említett összeg, azaz a 27 830,27 EUR támogatható kiadásnak minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni a Bizottság számára.
3. Az EKETA azt állítja, hogy a fent említett 27 830,27 EUR összeg a személyzet támogatható kiadásaiból, valamint közvetett költségekből tevődik össze, amelyeket a Bizottság tévesen nem támogatható kiadásokként utasított el. A felperes kiadásainak támogatható jellegét az a körülmény is alátámasztja, hogy az Európai Bizottság előtt erre hivatkozás történt a helyszíni ellenőrzés során, azt ezt következő levelezés során, továbbá a Törvényszék előtt is.

2017. március 22-én benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság**(T-190/17. sz. ügy)**

(2017/C 151/56)

*Az eljárás nyelve: görög***Felek**

Felperes: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thesszaloniki, Görögország) (képviselők: V. Christianos és S. Paliou ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságnak az EKETA-hoz intézett azon felhívása, hogy az fizessen vissza 172 992,15 EUR-t, amely összeg megfelel az EKETA által a CATER projekt tekintetében a Bizottságtól kapott összegnek, és amely felhívás a 3241615289/29.11.2016 jóváírási értesítésben került megfogalmazásra, 112 737,15 EUR összeg erejéig megalapozatlan;
- állapítsa meg, hogy a 112 737,15 EUR összeg támogatható összegnek minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni az Európai Bizottságnak;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes által viselt perköltségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A jelen keresettel az Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) a Bizottság által a 3241615289/29.11.2016 tartozási értesítésben a CATER projektben való részvétel vonatkozásában megfogalmazott felszólítást vitatja. Ezzel a tartozási értesítéssel a Bizottság arra szólította fel az EKETA-t, hogy részben fizesse vissza a CATER projektre kapott összeget, 172 992,15 EUR értékben. A felszólítás a Bizottság által a felperes helyiségeiben végrehajtott helyszíni ellenőrzésen alapult.
2. Ezen összefüggésben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék az EUMSZ 272. cikk értelmében állapítsa meg, hogy a tartozásértesítésben szereplő említett összeg, azaz a 112 737,15 EUR támogatható kiadásnak minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni a Bizottság számára.
3. Az EKETA azt állítja, hogy a fent említett 112 737,15 EUR összeg a személyzet támogatható kiadásaiból, valamint közvetett költségekből tevődik össze, amelyeket a Bizottság tévesen nem támogatható kiadásokként utasított el. A felperes kiadásainak támogatható jellegét az a körülmény is alátámasztja, hogy az Európai Bizottság előtt erre hivatkozás történt a helyszíni ellenőrzés során, azt ezt követező levelezés során, továbbá a Törvényszék előtt is.

2017. március 27-én benyújtott kereset – CeramTec kontra EUIPO – C5 Medical Werks (Rózsaszín árnyalata)**(T-195/17. sz. ügy)**

(2017/C 151/57)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek**

Felperes: CeramTec (Plochingen, Németország) (képviselők: A. Renck és E. Nicolás Gómez ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Egyesült Államok)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: rózsaszínű színvédjegy – 10 214 195. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. február 15-én hozott határozata (R 930/2016-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t és beavatkozása esetén az eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- A 207/2009 rendelet 59. és 83. cikkének megsértése.

2017. március 27-én benyújtott kereset – Naftogaz of Ukraine kontra Bizottság

(T-196/17. sz. ügy)

(2017/C 151/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kijev, Ukrajna) (képviselők: D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak és M. Krakowiak ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Ostseepipeline-Anbindungsleitungnak a harmadik személyek hozzáféréseire vonatkozó szabályok és a 2003/55/EK irányelv alapján jóváhagyott díjszabások alkalmazásának kötelezettsége alóli mentességére vonatkozó felülvizsgálatról szóló 2016. október 28-i bizottsági határozatot; és
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság határozata hatáskör hiánya miatt semmis

- A 2009/73/EK irányelv 36. cikkének (9) bekezdése nem ruház a Bizottságra a szabályozó hatóságnak a 36. cikk (1) bekezdése alapján biztosított mentesség módosítására irányuló, korábban általa jóváhagyott határozata jóváhagyására vonatkozó hatáskört.
- Másodlagosan, ha a Bizottság hatáskörrel rendelkezik az ilyen határozat jóváhagyására, e hatáskörrel csak korlátozott számú esetben élhet, így például amennyiben a határozat korábbi jóváhagyásról rendelkező határozat időpontja óta a körülmények alapvetően megváltoztak. Máskülönben sérülne a jogbiztonság elve. A Bizottság a jelen ügy körülményei között nem jogosult a határozat elfogadására.

2. A második, a 2009/73/EK irányelv 36. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap

- Másodlagosan, amennyiben a Bizottság hatáskörrel rendelkezett az elvi határozat meghozatalára, azt csak abban az esetben tehetette meg jogszerűen, ha a 2009/73/EK irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesültek.
- A határozatot a 36. cikk (1) bekezdése a) pontjának megsértésével fogadták el. A határozat nem növeli a gázellátásban kialakuló versenyt és a gázellátás biztonságát az Európai Unió közép- és kelet-európai országában és az Energiaközösségben.
- A határozatot a 36. cikk (1) bekezdése b) pontjának megsértésével fogadták el. Nem áll fenn befektetési kockázat, mivel az érintett vezeték 2011 júliusa óta működik.
- A határozatot a 36. cikk (1) bekezdése e) pontjának megsértésével fogadták el. A határozat hátrányosan érinti a versenyt és a belső piac hatékony működését az Európai Unióban és az Energiaközösségben, mivel az alkalmas arra, hogy erősítse a PJSC Gazpromnak és a leányvállalatainak az érintett földrajzi piacon fennálló erőfölényét, és hozzájárul a belső piac nemzeti határok mentén való széttagolódásához.

3. A harmadik, az indokolás hiányára alapított jogalap

- A határozat nem szolgáltat kellő indokolást vagy bizonyítékot a Bizottság megállapításainak alátámasztására, megsértve ezzel az EUMSZ 296. cikket.

4. A negyedik, az EUMSZ 216. cikk (2) bekezdésének állítólagos megsértésére alapított jogalap

- Az EUMSZ 216. cikk (2) bekezdése értelmében az Európai Unió által megkötött megállapodások kötelezőek az Unió intézményeire.
- A határozat alkalmas arra, hogy destabilizálja a gázhálózatok terén a beruházásokat ösztönző szabályozási és piaci keretet, csökkenti az ellátás biztonságát, és akadályozza a verseny fejlődését, megsértve ezzel az Energiaközösséget létrehozó szerződés 6. cikkét. A határozat az Energiaközösséget létrehozó szerződés 18. cikkének megsértésével lehetővé teszi a Gazprom számára, hogy az érintett piacon visszaéljen a versenyelőnyével.
- A határozat káros hatással van a versenyre az energiaágazatban, megsértve ezzel az Energiaközösséget létrehozó szerződés 16. cikkének (1) bekezdését. A határozat az Energiaközösséget létrehozó szerződés 10. cikke (1) bekezdésének megsértésével preferenciális bánásmódban részesíti a Gazpromot mint befektetőt, és hátrányosan érinti a Naftogaznak az ukrán gázszállítási rendszerbeli befektetéseit.
- A határozatot az Unió és Ukrajna közötti társulási megállapodás 274. cikkének megsértésével anélkül fogadták el, hogy Ukrajnával együttműködtek vagy egyeztetettek volna.

2017. március 28-án benyújtott kereset – Abel és társai kontra Bizottság

(T-197/17. sz. ügy)

(2017/C 151/59)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Marc Abel (Montreuil, Franciaország) és másik 1438 felperes (képviselő: J. Assous ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- ismerje el, hogy az Európai Bizottság jogellenesen járt el;
- ismerje el azt a kárt, amely a felpereseket a 692/2008/EK rendeletnek a könnyű személy- és haszongépjárművek kibocsátásai (Euro 6) tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. április 20-i (EU) 2016/646 rendelet elfogadása miatt érte;

- az Európai Bizottságot kötelezze a felpereseket az e rendelet elfogadása miatt ért nem vagyoni kár megtérítése címén 1 000 euró megfizetésére, valamint az anyagi kár megtérítése címén szimbolikus 1 euró megfizetésére;
- rendelje el, hogy az Európai Bizottság azonnal állítsa vissza az (EU) 2016/646 rendelet által létrehozott 1-es „végső megfelelési tényezőt”, és tekintsen el a 2,1-ben rögzített „átmeneti megfelelési tényezőtől”;
- a Bizottságot kötelezze a költségek egészének a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek az alábbi tényezőkre hivatkoznak:

1. Az alperes hibát követett el a szóban forgó rendelet elfogadása során a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007, L 171, 1. o.) útján az Európai Parlament és a Tanács által, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak (HL L 184., 23. o.; magyar nyelvű kiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.) megfelelően ráruházott hatáskörének gyakorlása keretében. Konkrétan az alábbiakról van szó:
 - a környezetvédelmi tárgyú elsődleges és másodlagos uniós jogi normák megsértése;
 - a közösségi jog olyan másodlagos normáinak megsértése, mint amilyenek a csökkentés tilalma, az óvatosság, a megelőzés, a forrásnál való beavatkozás és a „szennyező fizet” általános elvei;
 - az eljárási szabályok megkerülése, amennyiben a Bizottság nem folytathatott volna ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárást a 715/2007/EK rendelet valamely lényeges elemének módosítása céljából;
 - lényeges eljárási szabályok megsértése, amennyiben a szóban forgó rendelet nem részesült az Európai Parlament és a Tanács együttlátásával folyó rendes jogalkotási eljárás alkalmazása által biztosított demokratikus garanciákban.
2. Tényleges és biztos kár, valamint közvetlen okozati viszony fennállása a Bizottság eljárása és az állítólagos kár között.

2017. március 29-én benyújtott kereset – EKETA kontra Bizottság

(T-198/17. sz. ügy)

(2017/C 151/60)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thesszaloniki, Görögország) (képviselők: V. Christianos és S. Paliou ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságnak az EKETA-hoz intézett azon felhívása, hogy az fizessen vissza 38 241,00 EUR-t, amely összeg megfelel az EKETA által az ACTIBIO projekt tekintetében a Bizottságtól kapott összegnek, és amely felhívás a 3241615335/29.11.2016 jóváírási értesítésben került megfogalmazásra, 9 353,56 EUR összeg erejéig megalapozatlan;

- állapítsa meg, hogy a 9 353,56 EUR összeg támogatható összegnek minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni az Európai Bizottságnak;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes által viselt perköltségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A jelen keresettel az Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (a továbbiakban: EKETA) a Bizottság által a 3241615335/29.11.2016 tartozási értesítésben az ACTIBIO projektben való részvétel vonatkozásában megfogalmazott felszólítást vitatja. Ezzel a tartozási értesítéssel a Bizottság arra szólította fel az EKETA-t, hogy részben fizesse vissza az ACTIBIO projektre kapott összeget, 38 241,00 EUR értékben. A felszólítás a Bizottság által a felperes helyiségeiben végrehajtott helyszíni ellenőrzésen alapult.
 2. Ezen összefüggésben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék az EUMSZ 272. cikk értelmében állapítsa meg, hogy a tartozásértesítésben szereplő említett összeg, azaz a 9 353,36 EUR támogatható kiadásnak minősül, és az EKETA nem köteles azt visszatéríteni a Bizottság számára.
 3. Az EKETA azt állítja, hogy a fent említett 143 910,77 EUR összeg a személyzet támogatható kiadásaiból, valamint közvetett költségekből tevődik össze, amelyeket a Bizottság tévesen nem támogatható kiadásokként utasított el. A felperes kiadásainak támogatható jellegét az a körülmény is alátámasztja, hogy az Európai Bizottság előtt erre hivatkozás történt a helyszíni ellenőrzés során, azt ezt követező levelezés során, továbbá a Törvényszék előtt is.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)



Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU